

ВІДПЛАТА НЕМИНУЧА!

«7 млрд. доларів США. Така орієнтовна вартість стратегічної авіації ворога, яка була вражена в результаті спецоперації СБУ «Павутина».

Вражено 34% стратегічних носіїв крилатих ракет на основних аеродромах базування рф.

Про деталі спецоперації Служби безпеки розповімо трохи згодом.

А поки що можемо сказати росіянам тільки одне:

«А ви думали, що Україна так просто? Україна — це супер. Україна — це ексклюзив. По ній

пройшли всі катки історії. На ній відпрацьовані всі види випробувань. Вона загартована найвищим гартom. В умовах сучасного світу їй немає ціни». (с) Ліна Костенко

Робимо все, аби вигнати ворога з рідної землі! Будемо бити його на морі, в повітрі і на землі. А якщо треба — дістанемо і з-під землі.

Слава Україні! Героям Слава!»

Фото: «Vlasti.net», «Золочів.нет», «Ірпа-факс»
«Фейсбук» Служби безпеки України

Проведена блискавична операція на території ворога, виключно проти військових цілей

Зі звернення Президента

1 червня 2025 року

Бажаю здоров'я, шановні українці, українки!

Щойно була доповідь голови Служби безпеки України Василя Малюка — блискавична операція проведена. На території ворога, виключно проти військових цілей — проти саме тієї техніки, яка використовувалась в ударах проти України. Дуже відчутні втрати росії, і абсолютно справедливі, заслужені їхні втрати. Дякую Службі безпеки, особисто генералу Малюку, також усім, хто був задіяний в операції. Готували операцію більш ніж півтора року. Планування, організація, всі деталі були ідеально підготовлені. Можна сказати впевнено, що це абсолютно унікальна операція.

Найцікавіше — і вже зараз це можна говорити публічно — «офіс» нашої операції на території росії розташовувався безпосередньо поруч з управлінням ФСБ росії в одній з їхніх областей. Загалом в операції було використано 117 дронів. І відповідна кількість операторів дронів працювала. Уражено 34 % стратегічних носіїв крилатих ракет на аеродромах базування. Діяли наші люди на території різних російських регіонів — у трьох часових поясах. І наших людей напередодні операції з території росії вивели, зараз вони в безпеці — ті, хто нам допомагав. Справді приємно, коли речі, які санкціонував іще рік і шість місяців тому, працюють і забирають у росіян понад 40 одиниць стратегічної авіації. Продовжимо цю роботу...

ПЕРЕГОВОРИ У СТАМБУЛІ ЗАВЕРШЕНО

Фото: «Радіо Свобода»

(«Радіо Свобода»). — Делегації України та рф домовилися у Стамбулі про нові обміни полоненими, повідомив міністр оборони Рустем Умеров.

«У питанні звільнення військовополонених ми домовилися зосередитися на конкретних категоріях, а не на цифрах. Ми домовилися про обмін «всіх на всіх» важкопоранених і тяжкохворих військовополонених. Друга категорія — це молоді солдати, яким від 18 до 25 років. Також ми домовилися про повернення 6,000 тіл загиблих солдатів», — сказав він у Стамбулі.

«Знищення ворожих бомбардувальників — це завдання, яке перед нами поставив Президент України, Верховний головнокомандувач Володимир Зеленський. Він особисто контролював хід спецоперації, яку готували співробітники Служби безпеки. Ворог майже щоночі бомбив нашу державу із цих літаків, а сьогодні на ділі відчув, що "відплата неминуча". СБУ робить і буде робити все можливе, щоб захистити Україну і припинити російські обстріли.

Загалом йдеться про ураження 34% стратегічних носіїв крилатих ракет на основних аеродромах базування рф. Це був не просто нищівний удар по ворожій авіації, а серйозний ляпас по могутності й терористичній сутності рф.

Згідно із законами та звичаями війни ми відпрацьовували абсолютно законні цілі — військові аеродроми та авіацію, яка бомбардує наші мирні міста. Тож з нашого боку відбувається реальна демілітаризація рф, адже ми знищуємо саме військові цілі. І наші удари триватимуть рівно стільки, скільки рф тероризуватиме українців ракетами і шахедами.

Ворог думав, що може безкарно і безкінечно бомбити Україну та вбивати українців. Але це не так. Ми будемо відповідати на російський терор і нищити ворога всюди — на морі, в повітрі й на землі. А як треба — дістанемо і з-під землі».

Фото: СБУ

**Генерал Василь Малюк,
голова Служби безпеки України**

ЧОМУ ВАШИНГТОН НЕ ЗМІГ ПОКЛАСТИ КРАЙ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКІЙ ВІЙНИ

На початку XIX століття один із засновників сучасних військових наук, німецький генерал і військовий історик Карл фон Клаузевіц так прокоментував наполеонівські війни: "Завойовник завжди миролюбний; він вважав би за краще спокійно вторгнутися в нашу державу".

Таке зауваження все ще не втрачає актуальності для більшості військових агресій. Однак після того, як 2014 року розпочалася російсько-українська війна, переважна кількість європейців проігнорували цю базову ідею Клаузевіца, намагаючись по-яснити поведінку москви.

Натомість до 2022 року більша частина європейських політиків, дипломатів і коментаторів спиралися на хибне припущення. А саме: якщо кремль публічно заявляє про мирні наміри щодо Києва, то це означає, що можна і потрібно вести переговори – щоб пом'якшити цілі та поведінку росії в Україні.

Ця хибна аксіома ігнорувала той факт, що 2014-го путін просто віддав перевагу тому, щоб в ненасильницький спосіб захопити Україну, аніж одразу вирушити на Київ військовим походом. Коли 11 років тому росія анексувала Крим і приховано вторглася на східну частину України, війна як така не приносила вигоди керівнику кремля та його оточенню.

путін вважав за краще здійснити підрив української держави за допомогою російських агентів і колаборантів, задіявши незначні сили, замість провести насильницьку окупацію більшої частини українських територій, пустивши в хід десятки тисяч солдатів регулярних російських військ.

За останні три роки роль воєнного вторгнення в Україну для режиму путіна змінилася. Так само, як і те, як Європа розуміє мотиви та поведінку москви.

З одного боку, сама війна набула стабілізуючої функції для російської політичної системи. Остання, до речі, спирається на дедалі екстремістську ідеологію, мілітаризовану економіку та мобілізоване суспільство.

З іншого боку, на тлі похмурих

подій, свідками яких ми стали, починаючи з 2022 року, більшість європейських політиків, дипломатів та експертів мають менше ілюзій, ніж 10 років тому, щодо уявної миролюбності путіна.

Тим часом у Вашингтоні, навпаки, до січня 2025 року переважно адекватне сприйняття стратегії москви змінилося на ескапістський підхід до російсько-української війни. Ступінь політичної наївності, моральної байдужості та дипломатичного дилетантизму нової адміністрації США за перші чотири місяці її перебування при владі вражає.

Навіть на тлі відхилень, які траплялися під час першого президентського строку Трампа в 2017-2021 роках, неадекватність заяв та дій Білого дому в контексті російсько-української війни останніми місяцями викликала шок у Європі та за її межами.

Можна підозрювати, що причиною нещодавніх зигзагів, які продемонстрували Сполучені Штати Америки, став не лише стратегічний інфантилізм, а й політична повага та навіть особиста симпатія до путіна з боку адміністрації Трампа.

Чотири місяці американської човникової дипломатії та спроб бути посередниками принесли лише незначні плоди. Результати двогодинної бесіди Трампа та путіна також виявилися мізерними. Втім, звісно ж, після телефонної розмови обидва президенти заявили про успіх переговорів...

Однак варто зауважити, що ми не стали свідками жодних відчутних наслідків, окрім обміну військово-полоненими, інтенсивних тристоронніх переговорів між Вашингтоном, москвою та Києвом, а також прямих контактів між президентами США та росії.

путін чітко дав зрозуміти, що зараз немає і найближчим часом не буде

припинення вогню. Трамп оголосив, що мають бути прямі переговори між росією та Україною – начебто ці дві країни не ведуть перемовин одна з одною в різних форматах уже понад одинадцять років.

У своєму усному коментарі за підсумками телефонної розмови в путін, фактично, двічі підколов Україну, США та весь Захід.

По-перше, термін, який росія нещодавно ввела в обіг і який путін використав для позначення основної мети майбутніх переговорів – "меморандум".

Усім, хто знайомий з історією пострадянських російсько-українських відносин, відомо, що понад 30 років тому в столиці Угорщини вже мав місце історичний "меморандум" з питань безпеки, підписаний москвою та Києвом (а також Вашингтоном та Лондоном).

Йдеться про сумнозвісний "Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї", підписаний у грудні 1994 року Україною та трьома державами-депозитаріями.

У Будапештському меморандумі москва, в обмін на згоду Києва передати всі свої атомні боеголовки росії, гарантувала, що не нападатиме на Україну. Вашингтон і Лондон також запевнили Київ, що поважають кордони та суверенітет України. І ось тепер, після того, як москва протягом одинадцяти років демонстративно зневажала букву і дух Будапештського меморандуму, кремль пропонує підписати ще один російсько-український "меморандум".

По-друге, у своєму коментарі після розмови з Трампом путін не виключив, що майбутні переговори з Києвом можуть призвести до перемир'я. Однак російський президент додав, що навіть "у разі досягнення відповідних домовленостей" "можливе

припинення вогню" буде лише "на певний час". Тобто, навіть якщо переговори матимуть успіх, перемир'я буде лише тимчасовим.

Це застереження керманіча кремля є певним зізнанням: російська військова економіка й мобілізація населення настільки просунулися, що їх неможливо легко зупинити. Москва більше не може різко припинити військові дії.

Що буде із сотнями тисяч призовників, масштабним виробництвом зброї, рутинною войовничістю та інтенсивними кампаніями з розпалювання ненависті до України в багатьох сферах російського громадського життя (освіта, ЗМІ, культура тощо), якщо раптом настане стабільний мир?

Ці та подібні сигнали з москви дозволяють зробити лише один висновок: щоб покласти край російсько-українській війні, росія має зазнати принизливої поразки на полі бою.

Урок минулого полягає в тому, що військові поразки росії викликали лібералізацію всередині країни. Наприклад, Великі реформи після Кримської війни 1854-1856 років чи запровадження напівконституціоналізму після російсько-японської війни 1904-1905 років. А невдача радянської армії в Афганістані в 1979-1989 роках стала одним із факторів, що дали поштовх виникненню гласності та початку перебудови в сср.

російський імперіалізм не можна нейтралізувати переговорами, компромісами чи поступками. Навпаки, такі підходи лише сприяють тому, що зовнішньополітичний авантюризм москви та військова ескалація на кордонах росії тільки наростають.

Одного разу кремль покладе край експансіоністським війнам росії та геноцидному терору проти мирного населення в Україні та інших країнах. Однак для цього російський народ спершу має повірити, що така поведінка не може призвести до перемоги, викличе внутрішню кризу і буде рішуче покарана.

Д-р Андреас Умланд – аналітик Стокгольмського центру східно-європейських досліджень (SCEEUS) при Шведському інституті міжнародних відносин (UI), Фото і текст: «Українська правда»

УКРАЇНУ ОФІЦІЙНО ЗАПРОШЕНО НА САМІТ НАТО В ГААЗІ

Українська делегація на сесії Парламентської асамблеї НАТО у США домоглася офіційного запрошення України на червневий саміт Альянсу, який відбудеться в Гаазі.

Про це повідомила народна депутатка Соломія Бобровська.

У фінальній резолюції, ухваленій на сесії в Дейтоні, було вказано, що шлях України до членства в НАТО незворотній. Також Україна має стати

учасницею майбутнього саміту.

Як повідомив міністр оборони Нідерландів Рубен Брекельманс, президент України Володимир Зеленський вже отримав запрошення на саміт Північноатлантичного альянсу,

який цього року проходить у Гаазі. Брекельманс також підтвердив, що на саміті НАТО буде присутній президент Сполучених Штатів Америки Дональд Трамп.

Саміт відбудеться 24-25 червня на майданчику «World Forum». Це перший за всю історію альянсу випадок, коли Нідерланди приймають такий саміт. Очікується участь понад шести тисяч делегатів і двох тисяч журна-

лістів з 32 країн-членів НАТО та партнерів.

Мета візиту Трампа офіційно не озвучена, очікується, що він приєднається до ключових обговорень на саміті, який відбудеться 24-25 червня у Гаазі – місті, де народився нинішній генеральний секретар НАТО Марк Рютте.

«NEWSUA»

ТРАМП ЗАЯВИВ, ЩО ПУТІН «СТАВ АБСОЛЮТНО БОЖЕВІЛЬНИМ» І ХОЧЕ ВСЮ УКРАЇНУ

російський диктатор путін "став абсолютно божевільним" і хоче захопити всю Україну. Якщо він зважиться на це, на росію чекає крах. Про це у своїй соцмережі "Truth Social" написав президент США Дональд Трамп.

— У мене завжди були дуже хороші стосунки з владіміром путінім із росії, але з ним щось сталося. Він став абсолютно божевільним! Він

без потреби вбиває безліч людей, і я говорю не тільки про солдатів. Ракети і безпілотники запускають по містах в Україні без жодної причини. Я завжди говорив, що він хоче отримати ВСЮ Україну, а не тільки її частину, і, можливо, це виявиться правдою, але якщо він це зробить, це призведе до краху росії, — написав Трамп.

Розкритикував він і українського лідера Володимира Зеленського, че-

рез слова якого, нібито, створюються проблеми.

— Зеленський не приносить користі своїй країні, кажучи так, як він говорить. Усе, що виходить із його вуст, створює проблеми, мені це не подобається, і краще б це припинити, — наголосив президент США.

Він повторив вже звичну заяву про те, що війна в Україні ніколи б не почалася, якби він був президен-

том. І відсторонився від російсько-української війни, заявивши, що це не його війна.

— Це війна Зеленського, путіна і Байдена, а не Трампа. Я лише допомагаю гасити великі й потворні пожежі, що розгорілися через грубу некомпетентність і ненависть, — написав Трамп.

Олена Каташинська,
«Коротко про»

У КРЕМЛІ ЗАНЕПОКОЇЛИСЬ ЗАЯВАМИ НІМЕЦЬКОГО КАНЦЛЕРА ФРІДРІХА МЕРЦА

Канцлер Німеччини Фрідріх Мерц

росія, устами Лаврова, заявила, що зауваження канцлера Німеччини Фрідріха Мерца щодо далекобійних українських ударів по росії європейською зброєю свідчать про те, що рішення, яке дозволяє Києву такі атаки, було прийнято давно, але, вірогідно, трималося в секреті.

Мерц сказав, що більше немає жодних обмежень на дальність стрільби зброєю, яку постачають Україні Велика Британія, Франція, Німеччина та Сполучені Штати, і що Україна тепер може вести «вогонь на далекі відстані».

Міністр закордонних справ росії сергей лавров заявив, що ці зауваження свідчать

про «калібр» (???) людей, які прийшли до влади у провідних європейських країнах.

«Мерц...занадто претензійно і безапеляційно заявив, що відтепер і назажди для України немає обмежень на дальність ударів по території росії», — сказав лавров журналістам на зустрічі в москві з міністром закордонних справ Туреччини Гаганом Фіданом.

сергей лавров також зазначив, що інші німецькі чиновники, схоже, суперечили канцлеру, і що такі суперечливі сигнали є натяком для москви на те, що європейські держави давно вирішили дозволити Україні завдавати ударів далекої дальності вглиб росії європейськими ракетами, але що це рішення «трималося в секреті».

Речник кремля дмитрій пєсков заявив, що нещодавні заяви європейських лідерів з цього питання викликали плутанину, але якщо Києву стрільба ракетами далекої дальності дійсно дозволена, то це призведе до ще більшої «ескалації».

Нагадаємо! Президент рф владімір путін ще минулого року заявляв, що росія може розгорнути звичайні ракети в межах досяжності Сполучених Штатів та їхніх європейських союзників, якщо вони дозволять Україні завдавати ударів вглиб росії далекобійною західною зброєю. Але подібних заяв у США і Європі вже ніхто боїться. Всі розуміють, що путін блефує.

Ростислав Демчук, «Час»
Фото: «Час»

У КРЕМЛІ ПРИПУСТИЛИ ЗУСТРІЧ ЗЕЛЕНСЬКОГО І ПУТІНА

Зустріч президента України Володимира Зеленського та російського диктатора владіміра путіна можлива, але в якості "підсумку конкретних домовленостей". Про це сказав речник кремля дмитрій пєсков.

"Жодних змін у тій позиції про принципову можливість такої зустрічі (нема — ред.), але така зустріч має бути підсумком конкретних домовленостей двох делегацій за різними напрямками. У цьому плані змін у нашій позиції немає жодних", — заявив він російським пропагандистам, відповідаючи на запитання, чи може відбутися зустріч путіна з Зеленським тет-а-тет чи з участю президента США Дональда Трампа невдовзі

після обміну між москвою та Києвом проєктами меморандумів щодо врегулювання.

Водночас він не зміг назвати місце проведення наступного раунду переговорів з Україною.

"Очевидно, що це місце має влаштовувати обидві сторони, які ведуть прямі переговори", — зазначив він, коментуючи слова спецпосланця президента США Кіта Келлога, який припустив, що місцем переговорів могла б стати Женева.

Також пєсков поскаржився, що росії "нав'язують західні майданчики" для переговорів щодо України.

Костянтин Катишев, «Кореспондент»

МЕДВЕДЄВ ПРИГРОЗИВ ТРАМПУ ТРЕТЬОЮ СВІТОВОЮ

Заступник голови Ради безпеки рф дмитрій медведев відреагував на заяву американського президента Дональда Трампа, який розкритикував владіміра путіна.

Джерело: медведев у соцмережі «Х».

Пряма мова: «Що стосується слів Трампа про те, що путін «трається з вогнем» і що з росією відбуваються «справді погані речі», я знаю тільки одну СПРАВДІ ПОГАНУ річ – Третю світову війну. Сподіваюся, Трамп це розуміє!».

Тетяна Олійник, «Українська правда»

КЕЛЛОГ НАЗВАВ ЗАЯВУ МЕДВЕДЄВА ПРО ТРЕТЮ СВІТОВУ ВІЙНУ «ПРИКРИМ, БЕЗРОЗСУДНИМ КОМЕНТАРЕМ»

Коментар заступника голови Ради безпеки рф дмитрія медведева про Третю світову війну є «безрозсудним». Так на заяву російського чиновника у соцмережі «Х» відреагував Спеціальний посланець президента США Кіт Келлог.

— Розпалювання страху перед Третью світовою війною – це прикрий, безрозсудний коментар медведева, який не відповідає вимогам світової держави, — наголосив Келлог, додавши, що президент США працює над тим, щоб «зупинити цю війну та припинити вбивства».

Келлог додав, що США очікують на отримання від росії обіцяного нею "меморандуму" про перемир'я. Він також закликав росію "припинити вогонь зараз».

Олена Каташинська,«Коротко про»

КАНАДА ПЛАНУЄ ПРИЄДНАТИСЯ ДО ПРОГРАМИ ПЕРЕОЗБРОЄННЯ ЄВРОПИ

За словами прем'єр-міністра Марка Карні, важливо зменшити залежність Канади від купівель американської зброї.

Прем'єр-міністр Канади Марк Карні хотів би, щоб його країна приєдналася до програми переозброєння Європейського Союзу «ReArm Europe». Очільник уряду в інтерв'ю громадському мовнику «СВС» наголосив, що йдеться про зменшення залежності Канади від купівель американської зброї, і додав, що 75 центів з кожного долара, який Канада витрачає на зброю, йдуть до Сполучених Штатів. «Це нерозумно», — сказав він.

За словами прем'єр-міністра, переговори з ЄС тривають вже кілька місяців, «а більша конкретика має викристалізуватись до Дня Канади».

Карні наголосив, що Канаді доведеться витрачати більше коштів на оборону, і пояснив, що саме тому його уряд наразі не представляє бюджет, а зробить це лише восени, адже тривають глибокі розмови щодо оборони.

Українська служба «Польського радіо»

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Президент росії владімір путін висунув свої умови для припинення війни в Україні, серед яких – письмові гарантії нерозширення НАТО та скасування частини санкцій.
- Понад 1 мільйон євро, виділених Європейським Союзом для підтримки українських біженців у Литві, помилково отримали громадяни інших країн, зокрема росії та Білорусі. Міністерство соціального забезпечення та праці Литви розпочало внутрішнє розслідування.
- Депутати від партії «Зелені» звернулися до федерального канцлера Фрідріха Мерца із закликом негайно виконати його обіцянки щодо підтримки України та передати крилаті ракети «Taurus» для захисту від російської агресії.
- Чак Грасслі звернувся до президента США Дональда Трампа з вимогою вжити жорстких санкцій проти росії після останніх атак на Україну. “З мене досить того, що путін вбиває невинних людей. Президент Трамп, вживайте заходів, хоча б санкції!” – заявив Грасслі.
- За матеріалами Служби безпеки у державну власність України повернуто майже 100 га сільськогосподарських угідь на Київщині, якими незаконно володіли громадяни рф. Це вдалося завдяки перевірці реєстрів Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру, яку СБУ провела у межах системної роботи щодо мінімізації впливу країни-агресора на економічну незалежність нашої держави. За результатами комплексних заходів Служба безпеки виявила та підтвердила наявність ділянок у щонайменше 176 мешканців країни-агресора. Відповідно до чинного законодавства нашої держави лише громадяни України мають право володіти землями сільгосппризначення, а іноземці – ні.
- Міжнародний олімпійський комітет (МОК) офіційно підтвердив, що всі збірні росії, включно з хокейною, не будуть допущені до Олімпіади-2026.
- 80% армії — дрони: Армія Великої Британії представила свою нову доктрину, яка формується за стратегією 20-40-40 і передбачає відхід від важких механізованих сил до гнучких орієнтованих на дрони з'єднань. Подібне рішення було прийняте на основі досвіду російсько-української війни.
- Майже 60% громадян Європейського Союзу згодні фінансувати зброю для України. 80% опитаних погоджуються з прийомом українців, котрі тікають від війни. 76% підтримують фінансову та гуманітарну допомогу Україні, 72% — санкції проти росії. 60% виступають за надання Україні статусу кандидата в члени ЄС.
- Президент Володимир Зеленський підтвердив, що має запрошення на саміт G7. «G7: мене запросив Прем'єр-міністр Карні. Він головує. І я буду. Що стосується ЄС, я думаю, там також буду в тому чи іншому форматі, у нас там немає ніяких таких викликів», — розповів Зеленський. Саміт Північноатлантичного альянсу відбудеться в Гаазі 24-25 червня.
- Рішення європейців скасувати обмеження на дальність дії озброєнь для України є "серйозною ескалацією", сказав речник кремля дмитрій пєсков: "Так чи інакше, якщо це відповідає дійсності, то це ескалація, ескалація серйозна... Це, буквально, відразу на кілька кроків у бік додаткової конфронтації і, звичайно, це все найрішучішим чином дисонує з мирними зусиллями, з мирним процесом, що починається і ще перебуває в зовсім крихкому стані".
- Уперше за 34 роки Японія втратила статус найбільшого кредитора світу. Обсяг іноземних активів, що належать японським компаніям, домогосподарствам та уряду, у 2024 році збільшився на 13% і досяг 533,05 трлн. ієн (3,7 трлн. доларів) на кінець року. Показник став рекордним для країни, проте Німеччина випередила Японію з показником 3,96 трлн. доларів. Китай займає третє місце — обсяг іноземних активів країни оцінюється в 3,58 трлн. доларів.
- Уряд Німеччини продовжить постачати зброю в Україну, але з метою безпеки не анонсуватиме, що саме відправлятиме. Про це заявив на Європейському форумі «WDR» голова МЗС ФРН Йоган Вадефуль. "Уряд Німеччини тепер діє таким чином, щоб це не було передбачуваним для росії. При цьому ми продовжуємо постачати зброю у достатніх обсягах, щоб Україна була здатна захистити себе", — наголосив міністр.
- США переймають досвід використання дронів на прикладі російсько-української війни. Про це заявив американський президент Дональд Трамп під час виступу перед випускниками Військової академії у Вест-Пойнті. "На жаль, ми бачимо це на прикладі росії та України. Ми вивчаємо це, і це дуже страшна річ для вивчення, але ми бачимо різні форми ведення бойових дій. Бачимо безпілотники, які спускаються під кутом, зі швидкістю і точністю. Ми ніколи не бачили нічого подібного, ніколи, і ми вчимося на цьому, ваша професія змінюється дуже швидко", — сказав президент.

ПАТРІАРХ РПЦ КІРІЛ У ПОДАТКОВІЙ СИСТЕМІ РФ МАЄ ІНШЕ ІМ'Я ТА ПРИЗВИЩЕ

(РІСУ). — патріарх російської православної церкви (рпц) кіріл (офіційно владімір гундяєв) має ще одне ім'я та прізвище, яке використовує для обходу санкцій та приховування доходів і майна.

Це з'ясували журналісти-розслідувачі "Системи" (спільний проект "Радіо свобода" та "Настоящего времени"), повідомляє "Суспільне".

Офіційне ім'я та прізвище очільника рпщ — владімір гундяєв, але він використовує ще одне. Згідно з випискою із Федеральної податкової служби рф у реєстрах він прохо-

дить як іван захарович прохоров.

При цьому, як зазначають журналісти, всі інші дані прохорова, включаючи індивідуальний податковий номер (770605158903) та дату народження (20.11.1946), збігаються з даними гундяєва.

Зазначається, що раніше про використання таких податкових "псевдонімів" було відомо лише щодо співробітників російських спецслужб та посадовців. Це зручно для приховування доходів та майна, реєстрації активів та обходу санкцій.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

 Історичні проекти та культурні заходи	 Медичні та гуманітарні проекти	 Важливі видання
 Документальні фільми	 Концерти та музичні записи	 Молодь та спорт
 Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки	 Громадські заходи, конференції, семінари	 Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9
Phone: (416) 763-3388
Fax: (416) 763-4512
Website: bcufoundation.com

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
 вівторок - 11 PM*
 субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada

 @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
Від понеділка до п'ятниці в 9 год ранку на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

У КАНАДІ СІМ'Я ВИКУПИЛА Й РЕКОНСТРУЮВАЛА 77-РІЧНУ УКРАЇНСЬКУ ЦЕРКВУ

Брати Ґор (зліва) Тоні, Марк і Лі Ґор разом з іншими членами сім'ї видно біля Української православної церкви Святого Димитрія в Чілліваку, де тривав ремонт, 9 травня 2025 р.

У місті Чиллівак (провінція Британська Колумбія), що в Канаді, родина місцевих забудовників викупила та відновила 77-річну українську церкву, аби зберегти її для громади.

Про це повідомило видання «The Abbotsford News».

Брати Марк, Тоні та Лі Ґори, разом із сестрою Джилл, дізналися про продаж церкви святого Димитрія 10 січня цього року — і вже наступного дня подали свою пропозицію. Покупку було здійснено за \$801 тисячу, що на \$51 тисячу перевищувало стартову ціну. Як зазначив Марк: «У нас не було багато часу на роздуми», адже пропозиції потрібно було подати терміново».

Церкву продавали через страх її знесення та ймовірну забудову території. Члени громади навіть запустили петицію, щоб її врятувати. Проте доля виявилась прихильною: будівлю викупила місцева родина, яка виросла поруч і мала з нею особисті спогади.

«Ми завжди бачили цю церкву. Вона була частиною нашого дитинства. Коли вона з'явилась у продажу, я подумав: буде чудово мати

шматочок історії і дати йому нове життя», — розповів Тоні.

Після купівлі брати почали масштабне оновлення: освіжили фасад і внутрішні стіни, замінили підлогу, сантехніку та вікна, зберігши автентичні вітражі. На сьогодні приміщення майже готове до повторного використання.

Ґори сподіваються здати церкву в оренду релігійній громаді, щоби зберегти її початкову функцію. Вони вже звернулися до української церкви з відповідною пропозицією, але відповіді поки не отримали. Альтернативний варіант — перетворення на дитячий садок, хоча це вимагатиме додаткових змін.

Будівля, зведена 1948 року, спочатку була лютеранською церквою, а в 1971 її переобладнали на Українську православну церкву святого Димитрія. Навіть дев'ятирічний Джек Ґор — син Марка — розуміє її важливість: «Це хороша будівля, бо вона стара й має значення для історії Чилліваку. Було б погано, якби її зруйнували. Краще зберегти її, ніж зводити чергові багатоповерхівки».

Родина Ґорів відома своєю повагою до архітектурної спадщини — свого часу вони вже відновили будівлі колишнього військового містечка CFB Chilliwack.

«Ми любимо своє місто й поважаємо його історію», — сказав Тоні.

Завдяки цій ініціативі українська церква в Чилліваку отримала шанс не зникнути, а стати частиною майбутнього — не втрачаючи при цьому коріння.

Фото: Jenna Hauck/ Chilliwack Progress
Тарас Здоровило, «Україна молода»

УКРАЇНСЬКА ВІЙСЬКОВА ПОДАРУВАЛА ПАПІ ЛЯЛЬКУ, ЗРОБЛЕНУ ДІТЬМИ У БУНКЕРІ КУП'ЯНСЬКА

Олена — молода українська військова. Її чоловік теж військовий, і зараз перебуває на фронті.

Це все, що журналістам «Rome Reports» вдалося дізнатися про цю жінку, оскільки вона ще не готова поділитися своєю історією. Але іноді дії говорять гучніше, ніж слова.

«Я віддала Святішому Отцю одну зі своїх милиць, — каже Олена. — Цей жест означає, що наразі я можу ходити лише з однією милицею. Але я сподіваюся, що фізіотерапія, яку я зараз проходжу, допоможе мені».

Олені вдалося зустрітись з Папою Левом. Вона не хотіла порушувати протокол, тому попросила дозволу його обійняти, на що він

з радістю погодився. Ці обійми були не лише для неї, а й для всього українського народу.

Олена також привезла з собою подарунок для Папи: українську ляльку, зроблену руками найменших жертв війни в Україні.

«Я також подарувала Святішому Отцю таку ляльку, — розповідає Олена. — Ці ляльки роблять діти у бункерах Куп'янська — діти, які не можуть піти на вулицю погратися. Вони мусять сидіти у бункері, і там роблять ці ляльки. Це символ нашого бажання бути вільними. Це символ вільної думки. І тому я хочу, щоб ми були вільними».

«CREDO»

«СВЯЩЕННОСЛУЖИТЕЛІ МАЙЖЕ ВСІХ НАШИХ КОНФЕСІЙ НА БОЙОВОМУ ПОСТУ»

(РІСУ). — російський диктатор путін 21 травня під час зустрічі в Курській області заявив, що «священнослужителі практично всіх наших традиційних конфесій у прямому розумінні цього слова є на бойовому посту».

Про це повідомляє «Тг-канал Християни проти війни».

«Вони і на лінії бойового зіткнення — причому, повторюю, всіх конфесій, — надають допомогу людям, і в тилу, подалі від бойових дій.

І тут, звісно, мотивація відіграє першорядне значення. Звичайно, без техніки та боєприпасів не обійтись, але внутрішня мотивація таки на першому місці. А тут роль духовних наставників важко переоцінити».

При цьому путін визнав, що «втрати є серед священнослужителів».

ДУХОВНИЙ РАДНИК ТРАМПА НАЗВАВ ПУТІНА ВІДОМИМ ВОЄННИМ ЗЛОЧИНЦЕМ І ПРИГРОЗИВ ЙОМУ

(РІСУ). — Духовний радник президента США Дональда Трампа, пастор Марк Бернс завив, що російському диктатору владіміру путіну слід дізнатися, наскільки гірше може бути росії.

На своїй сторінці в «X» він відреагував на пост Трампа, передає «NV».

У ньому йдеться, що «якби не він», то з росією вже сталося б багато поганих речей.

«владімір путін не розуміє, що якби не я, з росією вже сталося б багато дуже поганих речей, і я маю на увазі дуже поганих. Він грається з вогнем!» — написав Трамп.

Пастор же заявив, що Трамп докладає всіх зусиль для того, щоб покласти край війні. Також він назвав путіна воєнним злочинцем.

«путіну належить дізнатися, наскільки гірше може стати для росії. Президент Трамп докладає всіх зусиль, щоб покласти край цій війні, але путін, відомий військовий злочинець, відмовляється відступати. Тепер він отримає суворе нагадування: це Америка Трампа, а не Байдена», — заявив він.

28 травня видання Politico з посиланням на джерела в адміністрації повідомило, що Трамп може втратити терпіння щодо Путіна.

ЛАВРОВ РОЗКРИТИКУВАВ ВАТИКАН, ЯК МІСЦЕ ПЕРЕГОВОРІВ

Голова МЗС рф сергей лавров висловив скептичне ставлення до можливості проведення російсько-українських переговорів у Ватикані. Про це повідомили російські ЗМІ в п'ятницю, 23 травня.

"Там фантазують багато людей, коли, де вона (зустріч представників росії та України — ред.) відбуватиметься. У нас зараз немає ніяких ідей, але скажу чесно, щоб не витрачали розумові здібності на проробку варіантів, які не дуже реалістичні. Уявіть собі Ватикан як місце проведення переговорів. Трохи це не елегантно, коли православні країни на католицькому майданчику обговорюватимуть питання щодо усунення першопричин (конфлікту — ред)", — заявив він на конференції у москві.

При цьому лавров заявив, що "одна з причин — це курс на знищення української православної церкви".

"Думаю, для самого Ватикану буде не дуже комфортно за цих умов приймати делегації двох православних країн", — вважає російський міністр.

Костянтин Катишев, «Кореспондент»

КОРОЛЬ ЧАРЛЬЗ III У КАНАДІ

які сигнали монарх подав США під час тронної промови

Британський монарх поїхав до Канади не на екскурсію. Монарх, як офіційний голова держави, відкрив роботу парламенту нового скликання, зачитав там тронну промову вперше за 48 років. Запросив його новий прем'єр-міністр країни Марк Карні. Але не всі в Канаді були раді бачити короля.

Кореспондентка «RFI» у Канаді Нафі Аліберт повідомляє, що Чарльз III та його дружина Камілла прибули до Оттави в понеділок. Наступного дня — були в парламенті. Зустрічали подружжя в Канаді по-різному, але є тенденція: корона втрачає свій блиск у заокеанській країні. Особливо помітні ці настрої у Квебеку.

Опитування, опубліковане в понеділок на першій шпальті великої монреальської щоденної газети, однозначне: дев'ять із десяти квебекців не мають прихильності до монархії. Історично провінція ніколи не прагнула корони. Для багатьох це залишається колоніальним пережитком, який ніколи не був сприйнятий, та символом британського панування над франкомовними.

Це неприйняття вже дуже виразно проявилось 2011 року, коли Вільяма та Кейт, які є в Канаді улюбленими представниками королівської родини, зустріли в Монреалі

та Квебеку скандуваннями: «Геть монархію!» та «Паразити, йдіть додому!». Минуло понад десятиліття — і ситуація не змінилася: для багатьох монархія є архаїчною та непотрібною.

Скільки коштує корона для Канади

До того ж канадці кажуть, що монархія їм дорого коштує. У 2023-му й 2024-му їм довелося витратити на неї майже 71 мільйон доларів. А ще король має представників на місцях: генерал-губернатора в Оттаві, а також десять віцегубернаторів — по одному на провінцію — які щодня працюють на корону. І їм усім канадці теж мають платити.

Кожен королівський візит також потребує грошей платників податків: літаки, охорона та канале — це величезний рахунок. Наприклад, у 2022 році три дні присутності Чарльза та його супроводу стали у два мільйони канадських доларів, 100 тисяч доларів знадобилося тільки на харчування. Сума, яку дедалі важче виправдати, особливо в напруженій економічній ситуації.

Квебекська партія кричить про абсурд. Для її лідера, Поля Сен-П'єра Пламодона, приїзд Чарльза III та Камілли був просто марним візитом.

Нагадування, за його словами, про колоніальне минуле, вороже налаштоване як до франкомовних, так і до корінних народів Канади. Десятки лідерів корінних народів зібралися в понеділок, 26 травня перед будівлею парламенту в Оттаві нагадати королю, що він має поважати договори та не диктувати канадцам спосіб життя.

Тронна промова в Оттаві

Водночас в Оттаві на короля чекав натовп — тисячі людей захотіли привітати монарха. Для уряду присутність Чарльза III також важлива. Саме тому прем'єр Канади Марк Карні запросив його

Мері Саймон, генерал-губернаторка Канади, Марк Карні, прем'єр-міністр Канади, король Чарльз III і королева Камілла.

виголосити тронну промову перед початком роботи нового парламенту. Зазвичай це робить генерал-губернатор.

Промову писала команда прем'єра. Загалом же такий церемоніал у канадському уряді вважають демонстрацією суверенітету Канади. А це зараз вкрай важливо для Оттави, яке переживає не найкращі відносини із Вашингтоном.

Король виголошував промову в Сенатській залі, куди немає доступу членам Па-

лати громад, яких обирають прямим голосуванням. Піти туди може тільки очільник уряду.

Як повідомляє «RFI Romania», король Чарльз у своїй промові згадав нещодавню зустріч у Вашингтоні президента Трампа та прем'єр-міністра Карні: «Прем'єр-міністр і президент Сполучених Штатів, наприклад, почали визначати нові економічні та безпекові відносини між Канадою та Сполученими Штатами, засновані на взаємній повазі та спільних інтересах, щоб забезпечити трансформаційні переваги для обох суверенних держав».

Британський суверен зачитав промову двома офіційними мовами Канади —

англійською та французькою. Також він згадав про захист статусу французької мови, ще одного бойового коня президента Трампа, та про захист ідентичності «перших націй». Йдеться про дискриміновані в минулому та часто маргіналізовані корінні народи, яких знайшли тут англійські й французькі колоністи.

Король Чарльз перерахував пріоритети уряду Оттави, зокрема уповільнення рекордної імміграції, збільшення витрат на оборону та скоро-

чення державних витрат з 9% до 2% щорічно.

Завершив виступ британський суверен цитатою з національного гімну Канади: «Справжня Північ справді сильна та вільна!».

Це чітке посилення на статус Канади, яка перебуває під тиском США, засвідчує, що в Оттаві є пряма підтримка колишньої метрополії. І засвідчив її король Чарльз III, виголосивши промову від імені канадського уряду.

Нова влада Канади

Не минуло ще й місяця, відтоді як у Канаді перемогу на парламентських виборах знову здобули ліберали, які змогли обійти консерваторів.

Роботу вже розпочав новий уряд на чолі із Марком Карні, який, представляючи Кабінет міністрів, говорив про болюче для країни питання суверенітету. Адже понад пів року час від часу президент США Дональд Трамп називає Канаду 51 штатом США.

Про те, що Канада не продається, Карні заявив і у Вашингтоні на початку травня, коли бачився з очільником Білого дому.

Тоді зустріч Карні й Трампа відзначилася кількома доволі напруженими моментами, але канадському прем'єрові вдалося уникнути гучної суперечки з американським лідером, — інформує «RFI Українською». Загалом, попри напругу між Канадою та США, яка панує останніми місяцями, пресконференція в Овальному кабінеті відбулася в дружній атмосфері, а обидва політики навіть зробили один одному кілька компліментів.

Фото: «Lb.ua», «TCH»
«RFI»

В МЗС НАЗВАЛИ «ЛЯПАСОМ» ЗАЯВУ НЕБЕНЗІ

ПРО ГОТОВНІСТЬ РФ ПРОДОВЖУВАТИ ВІЙНУ

Україна відреагувала на заяву представника росії в Організації Об'єднаних Націй василя небензі про готовність "продовжувати та нарощувати бойові дії в Україні стільки, скільки потрібно". У Києві назвали це "ляпасом для всього світу". Про це написав у своєму "X" міністр закордонних справ Андрій Сибіга.

— Коли увесь світ наполягає на негайному припиненні вбивств та на початку справжнього дипломатичного діалогу, росія використовує найвищі трибуни, щоб вивергати таку войовничу риторичку. Це ляпас з боку росії всім, хто виступає за мир. Не лише Україні, але й Сполученим Штатам, європейським країнам, Китаю, Бразилії та іншим, — заявив міністр.

Фото: «Укрінформ»

Голова МЗС назвав заяви росіян зарозумілими і такими, що підривають мирний процес. Також українська сторона наполягає на негайному посиленні тиску на рф.

— Вони не розуміють нормального ставлення та дипломатичної мови — настав час говорити з ними мовою санкцій і посиленої підтримки України, — наголосив він.

Йдеться про заяву постійного представника рф при ООН василя небензі. Він сказав, що москва готова продовжувати та нарощувати бойові дії в Україні "стільки, скільки потрібно". За його словами, рф готова "досягти мети спецоперації" як мирним шляхом, так і військовим.

Крістіна Мартинко, «Коротко про»

ГОЛОД, КАТУВАННЯ СТРУМОМ АБО ЦЬКУВАННЯ СОБАКАМИ: ВІЙСЬКОВИЙ ПРО РОСІЙСЬКИЙ ПОЛОН

Постійний голод, спрага, безпервне насильство, електричний шок, що розриває тіло, психологічний тиск, сексуальне насильство, цькування собаками, комахи, що кусають тіло, — це лише мала частина того, що пережив у російському полоні за два з половиною роки захисник України Іван Бочкарьов з полку «Азов», який героїчно захищав від окупантів Маріуполь, що був знищений дощенту. Переживши справжній кошмар, воїн вже одужав і незабаром знову повернеться до боротьби за свою батьківщину. Цей вражаючий своєю внутрішньою силою чоловік зараз хвилюється лише про одне — про свого брата, який все ще перебуває у руках росіян.

Після вторгнення росії в Україну Іван Бочкарьов, військовий псевдонім якого «Відьмак», разом з товаришами з героїчного полку «Азов» захищав Маріуполь.

росіяни безжально руйнували, палили, обстрілювали і просто змивали з поверхні землі Маріуполь, а ситуація ставала все більш складною. Іван разом зі своїми побратимами по зброї закріпився на металургійному комбінаті «Азовсталь».

Хоча росіяни тижнями обстрілювали оточений завод, герої, що там перебували, не здавалися, а по всьому світу поширювалися зворушливі та надихаючі на опір відео з підземель заводу, на яких, незважаючи на поранення, виснаження та поганий стан, воїни не втрачали бойового духу та співали патріотичних пісень.

Світ досі пам'ятає драматичні переговори політиків про евакуацію жителів Маріуполя, а згодом — про долю бійців, які залишалися на заводі і до останньої хвилини намагалися чинити опір окупантам.

У середині травня 2022 року було повідомлено про закінчення місії підрозділу «Азов» і нібито початок евакуації бійців. Хоча було оголошено про нібито досягнуту угоду про безпечну евакуацію військових через гуманітарний коридор, окупанти так і не зважали на неодноразові прохання Києва передати військових Україні або третій стороні. Герої надовго залишилися в руках росіян, деякі з них перебувають там досі, зазнають жорстоких тортур, судяться і утримуються в нелюдських умовах.

Після оборони «Азовсталі» Іван, як і багато його побратимів, потрапив у полон до росії, де провів понад два роки.

Молодий чоловік не тільки зазнав жахливих тортур, але й був засуджений за злочини, яких не скоював, і його утримують в тюрмі суворого режиму.

Лише 18 жовтня 2024 року Івана звільнили і він повернувся в Україну.

Іван погодився розповісти про свою історію «LRT.lt» під час короткого візиту до Кретинги, куди він приїхав, щоб розповісти молоді цього міста про війну в Україні та свій досвід.

Іван Бочкарьов

Кожен будинок у Маріуполі плакав і кричав

Загалом Іван прослужив у Збройних силах України шість років. Коли росія розпочала широкомасштабну війну, Іван разом із товаришами по службі з полку «Азов» став на захист Маріуполя.

На заводі «Азовсталь», який перетворився на фортецю солдатів полку, Іван пробув близько місяця.

«Захист міста Маріуполь тривав з 24 лютого до 15 квітня. Сама «Азовсталь» розташована на острові, відокремленому від міста річкою, тому це було схоже на фортецю. Останній місяць ми трималися на самому заводі, поки тривали переговори. Було багато переговорів», — розповів Іван.

За словами співрозмовника, протягом усього місяця переговорів розглядалися три можливі варіанти долі військових: екстрадиція, звільнення або передача в полон. Як уже згадувалося, був реалізований третій варіант — військові потрапили в російський полон.

«Я вже знав і розумів, які вони, ці росіяни. Бачив, що вони не дотримуються жодних правил ведення військових дій. Я вже знав людей, які потрапили в російський полон на початку війни в 2014 році і пізніше. Крім того, я знав, як вони ненавидять захисників «Азовсталі». Їхні військові дуже сильно піддані пропаганді і вони надзвичайно злі на бійців «Азова». Пам'ятаю, що того дня (коли нас мали передати в полон) ми з друзями читали Женевську конвенцію і розуміли, що її ніхто не дотримуватиметься і нас не триматимуть у полоні в таких умовах, як описано там», — згадує боець.

За два з половиною роки, поки Іван перебував у полоні, він жодного разу не бачив представників Червоного Хреста, весь час жив в антисанітарних умовах, його морили голодом, психологічно тиснули, били, він зазнав сексуального насильства, був незаконно засуджений.

«Спочатку я думав, що вони намагаються зламати нас психологічно. (...) Суд просто сфабрикував справу. Мене звинуватили в тому, що я вбив трьох цивільних людей під час війни

в місті», — заявив Іван.

Ці звинувачення є абсолютно абсурдними, оскільки, зрозуміло, насправді все було навпаки. Наступаючи, росіяни використовували всі можливості, щоб знищити місто, а українські військові, які там перебували, всіма силами захищали його.

«Житлові будинки, які були побудовані радянською владою, мають дуже слабкі підвали, вони абсолютно не захищають під час обстрілів. Під кожним зруйнованим будинком були люди. Кожен будинок Маріуполя кричав, плакав, тому що під ним були поховані живі люди», — сказав військовий.

російська пропаганда, звичайно, зображує ситуацію так, як їй хочеться, — пояснюючи, що українці скоювали військові злочини в Маріуполі.

Окупанти, прагнучи приховати скоєні ними військові злочини, всіма силами намагалися звинуватити в них полонених.

«Коли росіяни взяли українців у полон, вони катували їх, щоб змусити зізнатися у злочинах, скоєних росіянами. Катуючи, вони тиснули на солдатів, щоб ті це визнали. У моїй справі написали, що я підривав, руйнував місто, вбивав цивільних. Написали все, що зробили самі», — розповів Іван.

Зрозуміло, що герої з «Азова», які рятували і переховували останніх цивільних, що не встигли втекти з міста, ділилися з ними останніми запасами їжі та води, відмовилися визнати звинувачення, тому росіяни вдалися до найжорстокіших тортур, щоб зламати бійців.

«Я був готовий сказати, що вбив Кеннеді», — згадує солдат про вирішальний момент.

Івана утримували в найпохмурішому місці кремля, в'язниці Таганрог, яку називають пеклом. Чоловік був ув'язнений в тій самій камері, де сидів відомий своєю жорстокістю радянський серійний вбивця, гвалтівник, педофіл, некрофіл, канібал і маніяк Андрій Чикатіла.

«Час у камері, де перебуває до п'яти осіб. Протягом усього дня не маєш права сідати або лягати. Ув'язнені встають о 6 ранку і лягають о 22 годині. Тільки вночі, коли спиш,

можна лягти. Ця в'язниця була особливо суворого режиму, де утримували вбивць, терористів та подібних злочинців. Митися можна раз на тиждень. Про мило чи зубну пасту не може бути й мови. У ліжках дуже багато бліх», — розповідав Іван про умови ув'язнення.

До всього цього щодня додавалися тортури, згвалтування, обшуки з використанням електрошоку та насильство. Не всі, хто потрапив у полон, витримали тортури — були загиблі, оскільки травми, отримані під час тортур, були надто важкими. Крім того, у загатаній та подібних в'язницях не надається жодної медичної допомоги.

«Побиття відбувалися щодня. Також на нас нацьковували собак, які нас лякали і кусали. Такі речі відбувалися щодня», — розповів солдат.

Максимально жорстокі люди

Провівши два з половиною роки в російському полоні і зазнавши жорстоких тортур, Іван стверджував, що його не покидала думка, що його обміняють і він повернеться додому.

«Я знав, що в цій війні я на боці світла і правди і що прийняв правильні рішення. Зараз дуже важливо, щоб ви зрозуміли: як і кожна людина, я хотів зрозуміти, чому мене катують, чому мене б'ють. Спочатку я думав, що мене хочуть морально зламати як свого супротивника. Потім настав час, коли вони хотіли сфабрикувати проти мене справу. Тоді я пов'язав тортури з цим. Але навіть коли я погодився, що нібито я винен, всі тортури, сексуальне насильство, психологічний тиск не припинилися. Тоді я зрозумів, що це просто максимально жорстокі люди», — розповів Іван, який пережив пекло.

Захисник свободи України досі дуже чітко пам'ятає той день, коли його звільнили. Правда, групі військових, про обмін якими тоді домовилися, росіяни не повідомили, що їх чекають рідні. Було сказано, що полонених просто переведуть в інше місце.

«На той час я вже був засуджений. Нам заздалегідь сказали, що нас переведуть. Ми не знали, що буде обмін, але ми вірили, дуже вірили. Всі, хто був у тому списку, дуже вірили, що нас обміняють. Під час обміну нас везли спеціальним транспортом, яким завжди везуть в'язнів, також ми летіли літаком, а потім автобусом доправили до кордону України. Коли в той автобус зайшов солдат в українській формі, я ледь не втратив свідомість. Я був безмежно щасливий», — розповідав Іван про доленосні миті.

Переживши справжнє пекло неволі, українець був у дуже поганому стані, йому потрібна була серйозна медична допомога. Щоб стати на ноги і повернутися до життя, знадобилося не одна операція, реабілітація, допомога психологів.

УНІКАЛЬНИЙ ГОСПІТАЛЬ НА ПЕРЕДОВІЙ

Британське видання "The Sun" оприлюднило репортаж про підземний шпиталь на передовій, створений з участю ініціативи "Сталевий фронт Ріната Ахметова".

Про це йдеться у відповідному матеріалі "The Sun", передає "Деро.ua".

"Це один із найбільш приголомшливих винаходів трирічної війни — підземний шпиталь на глибині 20 стіп під землею, щоб захистити хірургів від російських снарядів", — пише видання.

Журналісти описали прибуття важкопоранених військових і роботи медичної команди. Один із бійців, 23-річний Олег, розповів про атаку дронів: "По нас відкрили вогонь. Ми сховалися в бліндажі. Нас почали виганяти звідти дронами. Потім скинули газ. Ми не могли залишатися — довелося бігти. Сховалися в кущах. Тільки залізли — або FPV-дрон влетів, або щось скинули з дрона.

Мого товариша вбило. Я вижив. У мене була сильна контузія. Я втратив орієнтацію і не міг рухатись. Почав

повзти на чотирьох до інших кущів. Потім дрони знову почали кружляти над нами. Ще один FPV влучив у побратимів. Нас залишилось двоє. Потім за нами прийшла машина. Я вибрався. Це вже щось. Двоє моїх товаришів загинули".

Госпіталь розташований близько до передової, отже евакуаційні автомобілі доставляють поранених буквально за хвилини. У приміщенні — дві операційні, реанімація, кухня, спальні та кімнати для відпочинку — усе облаштовано в шести металевих контейнерах під землею (це так звані "сталеві криївки", які виготовляє "Метінвест" — "Деро.ua").

Командир госпіталю Євген Антонюк у коментарі для "The Sun" пояснив: "Цей шпиталь ми побудували, бо під час бомбардувань зрозуміли: краще під землею. Це змінило правила гри".

Головний хірург Юрій Паламарчук додав: "Ми працюємо швидко, командою. Ніяких зайвих слів. Лише пацієнт".

У матеріалі також

згадується, що шпиталь вже неодноразово зазнавав обстрілів, але завдяки глибині та зміцненим конструкціям "ніхто не постраждав".

Анестезіолог Сергій Конюх повідомив, що частину крові для поранених здають самі співробітники: "Я здавав кров тричі, мій командир — чотири. Якщо великі втрати — люди реагують на заклики в соцмережах".

Окрема згадка у репортажі присвячена підтримці від Великої Британії. У госпіталі висить прапор Великої Британії — подарунок українському лікарю після проходження навчання у британському військовому хірургічному центрі.

"Сталевий фронт" — це спільна ініціатива бізнесів Ріната Ахметова, яка допомагає Силам Оборони. Зокрема, великим напрямком діяльності є виготовлення сталевих "криївок", на базі яких сконструйовано фахівцями Метінвест підземний шпиталь.

Фото: «ТСН», «The Sun»

Михайло Хомченко, «Деро.ua»

UCRAINICA
RESEARCH INSTITUTE

The Art of Countering
Disinformation

Westminster Room
Old Mill Toronto

JUNE 12, 2025
7:00pm

Alik Gomelsky, an accomplished independent history researcher, renowned author of historical non-fiction works, is expert on Jewish-Ukrainian relations in the 20th century. He is also the founder and president of the Association of International History and Political Science (AIHPS). The Russian Ministry of Foreign Affairs added Gomelsky to the list of Canadian citizens under personal sanctions.

ЄДИНА БОЙОВА ПІЛОТЕСА ЗСУ НА ШПАЛЬТАХ «THE NEW YORK TIMES»

Усе більше українок беруть до рук зброю та займають бойові посади у Збройних Силах. Однією з таких є старша лейтенантка Катерина — єдина жінка-бойова пілotesa в українській армії. Вона керує вертольотом Mi-8, виконує бойові завдання на передовій і щодня руйнує стереотипи про місце жінки у війську. Її історією зацікавилася й авторитетне міжнародне видання «The New York Times», зробивши з нею окреме інтерв'ю.

Катерина розповіла в цьому матеріалі, що з дитинства мріяла літати — її надихнула служба батька на авіабазі. У 10 років вона вперше піднялася в небо на верто-

льоті, а вже у 16 вступила до Харківського національного університету Повітряних Сил як єдина дівчина серед 45 курсантів. Її часто знецінювали, але підтримка жінки-інструкторки стала переломним моментом.

У 2023 році Катерина приєдналася до 18-ї окремої бригади армійської авіації та з вересня здійснила понад 30 бойових вильотів.

Попри труднощі та попередження в армії Катерина довела свою ефективність: сама готує маршрути, координує екіпаж, бере участь в ударах по позиціях противника. Вона ділиться, що під час польотів намагається зберігати хо-

лодний розум — хвилювання приходить лише до або після вильоту. Повертаючись, вона не дозволяє собі розслабитися до моменту підтвердження: ціль вражено.

Бойова пілotesa служить серед десятків чоловіків, не має романтичних чи близьких зв'язків у бригаді, у вільний час дивиться на фільми з колегами. На непристойні жарти з боку деяких військових не реагує, вміє абстрагуватися й фокусуватися на головному — роботі.

Нині, зазначає «The New York Times», в українській армії служать близько 70 тисяч жінок, з яких 5,500 на бойових посадах. Катерина сподівається, що її приклад надихне інших. Уже кілька молодих дівчат написали їй в «Instagram», питаючи поради щодо вступу до льотної школи.

«Можливо, я зруйнувала стереотип», — каже вона.

Текст і фото: «Українки»

«МАЗЕПА. СТРАТЕГІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ УКРАЇНИ»

Евангеліє на престольне

Шабля Івана Мазепи

Сідло Кульбака.

Національний заповідник «Києво-Печерська лавра» відкрив масштабну виставку «Мазепа. Стратегія європейської України». На ній представлені пам'ятки, пов'язані з легендарним геть-

маном Іваном Мазепою і його добою. Мазепа прагнув вивести козацьку Україну-Гетьманщину з-під москви й долучити її до Європи.

Фото: «Радіо Свобода»

Ростислав Хотин, Володимир Паутов,
«Радіо Свобода»

89 РОКІВ ІВАНОВІ МАРЧУКУ – НАЙВІДОМІШОМУ І НАЙТИТУЛОВАНІШОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ХУДОЖНИКУ В СВІТІ

12 травня виповнилося 89 років Іванові Марчуку – найвідомішому і найтитолованішому українському художнику в світі, Шевченківському лауреату.

Його називають Рембрандтом наших днів. Він – єдиний українець, чиє ім'я внесено до списку «Сто геніїв сучасності» за версією британської газети «Daily Telegraph». «Хочу бути незбагненим для себе і для всіх», – каже Іван Марчук.

«Дайте мені тисячу років – і я розмалюю небо!», – сказав колись Іван Марчук, працюючи по 17 годин на день.

У столиці Австрії з 2 до 12 травня проходила найбільша (вже четверта) персональна виставка Івана Марчука «Скажи мені правду», яку називають мистецькою сенсацією. Виставка займала два поверхи Наукової зали в центрі Відня, на ній представлено майже 400 найзначніших творів мистця. «Обійшов усю виставку і, признатися чесно, втомився. Перед кожною картиною я думав: «Невже

Капітан ЗСУ Дмитро Щербатюк дарує Івану Марчуку прапор, який підписали бійці на фронті.

це я все зробив?» – Іван Марчук.

За понад 70 років творчої діяльності мистець створив близько 5 тисяч полотен, провів майже 200 монографічних виставок в Україні і світі.

Іван Марчук винайшов новий спосіб нанесення на полотно найтонших мазків фарбою і назвав

це «пльонтанізм» від слова «пльонтати». Як казав мистець, пльонтанізм виник, коли він побачив голі дерева.

Він народився на Тернопільщині. За радянських часів не визнавав соцреалізму, тяжів до авангарду, його творчість офіційно була не бажаною, тому змушений був емігрувати. Тривалий час жив в Австралії, Канаді, США. «У нас багато талановитих людей і наперекір усьому вони самі себе роблять. І я себе зробив наперекір усьому. Все життя мені заважали. Ніхто ніколи мені ні в чому не допомагав, не підтримував. Перш за все, наша держава! Україна ні на копійку мені нічого не зробила. У моїй майстерні були різні президенти, але вони не дали мені нормального приміщення, аби я мав де працювати».

Творчість народного художника України Івана Марчука має шалений попит серед вітчизняних та іноземних колекціонерів.

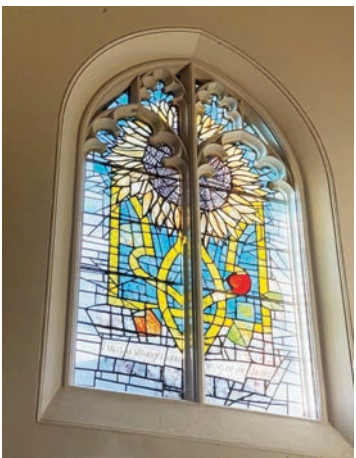
Многая літа!

УНІКАЛЬНИЙ ВІТРАЖ

З нагоди 80-річчя Перемоги у Другій світовій війні в Європі Посол України, генерал Валерій Залужний взяв участь у спеціальній вечірній Службі в церкві Святого Якова на Сассекс-Гарденс у Лондоні.

Під час Богослужіння відбулося урочисте освячення унікального вітража із зображенням українського тризуба та соняшника – символу світла та життя. Вітраж було встановлено з ініціативи д-р Любомира Луцюка, Союзу Українців у Великій Британії та Українсько-канадського фонду громадянських свобод. Автором дизайну виступив художник Іллен Картер.

Як і в минулому, коли ти-

сячі українців опинилися далеко від рідної землі, сьогодні, внаслідок розв'язаної росією війни проти України, мільйони українців були змушені покинути домівки в пошуках безпеки. Та попри біль розлуки з Батьківщиною, українці залишаються єдиними

у своєму прагненні до свободи, гідності й справедливості. Вони продовжують боротьбу – на полі бою, в тилу, в дипломатичних зусиллях, у культурній і гуманітарній сферах по всьому світу.

Цей вітраж набуває нового значення як символ незламності духу, єдності та героїчної боротьби українського народу за свободу, гідність і майбутнє. І, вшановуючи пам'ять тих, хто віддав своє життя за нашу свободу, ми нагадуємо собі, що боротьба триває, і кожен внесок має величезне значення для нашої спільної перемоги.

Текст і фото, «Фейсбук»
посольства України у
Великій Британії

АНДЖЕЛІНА ДЖОЛІ В КАННАХ ВШАНУВАЛА ПАМ'ЯТЬ ПИСЬМЕННИЦІ З УКРАЇНИ

Американська акторка Анджеліна Джолі на Каннському кінофестивалі вшанувала пам'ять письменниці з України Вікторії Амеліної, яка загинула від російської ракети.

Зірка Голлівуду прибула в Канни, аби вручити премію «Chopard Trophy» перспективним молодим акторам. Під час своєї промови Анджеліна Джолі вшанувала пам'ять письменниці Вікторії Амеліної, яка влітку 2023 року загинула від російської ракети через обстріл Краматорська, пише «Variety». Анджеліна Джолі у своїй промові зазначила, що «Ми знаємо, що багатьом мистцям у всьому світі бракує свободи та безпеки, щоб розповідати свої історії, і багато хто втратив своє життя, як Фатіма Гассуна, вбита в Газі, Шаден Гардуд, вбита в Судані, і Вікторія Амеліна, вбита в Україні, та багато інших надзвичайних мистців, які мали б бути зараз з нами», – промовила голлівудська акторка.

«Українська літературна газета»

«ДЗВІН» ПРОЛУНАВ У ТОРОНТІ

Двадцять п'ятого травня Канадсько-Українська Мистецька Фундація гостила презентацію молодіжного випуску славетного журналу “Дзвін”. Цю важливу літературну подію підготували Уляна Глинчак з канадського боку і Юрій Коваль — з українського. Пан Коваль видає феноменальний журнал під час війни і робить це блискуче, незважаючи на величезні труднощі. Він розповів про історію журналу: коротко, але вичерпно, виділивши головні етапи його становлення. Число “Дзвону” за листопад-грудень присвячене молодим авторам-початківцям, яким Юрій Коваль дав можливість зробити перші кроки в літературі у престижному виданні. Уляна Глинчак зазначила у вступному слові до “Літературного дебюту”: “Учасники поетичних читань та молоді прозаїки, котрі виступали на майданчиках Українського фестивалю в Торонті, стали не просто гостями часопису “Дзвін”, а й співтворцями його чергового молодіжного номера”. Восьмеро з них живуть у Торонті, вчаться, займаються громадською діяльністю, інформують канадців про Україну. Вони читали свої вірші і прозу, захоплено сприйняті присутніми. Усіх авторів об'єднує любов до України, захоплення життям і творчістю. Кожен з них шукає власний голос і стиль. Сергій Тітов не заводить читачів у полон ілюзій — він просто твердить: “Росте ціна за нашу незалежність”.

Вікторія Мацьків вивчає політо-

логію в Торонтському університеті. Поезія і мистецтво — два крила її творчості. Вікторія опинилася на чужині через війну і не хоче нічого чути про асиміляцію, необхідність пристосовуватися до нових умов:

*Асиміляція іде повільно,
Однак крізь мене
її вже не судилося пройти.*

Будучи вдячною Канаді за життя у безпеці, за можливість здобувати вищу освіту, Вікторія, однак, свідомо того, що

*На чужині мені все мертве,
здавалося б, усе ж бо є!
І вільні люди, й світле небо,
але усе це — не моє.*

Поетка — оптимістка — має великі мрії і закликає всіх: “Великого бажайте”. Любов до Бога, України, до природи, замилування довкіллям висловлена у її поезії щиро, від душі.

Ольга Кознюк не була присутня, але її вірші прочитала Вікторія Мацьків, котра керувала програмою зустрічі. Ольга Кознюк вивчає акторську майстерність у Київському університеті культури. В Канаді також опинилася через війну, яка назавжди змінила життя дуже багатьох людей:

*У пам'яті моїй ще досі теплі дні,
Та у душі безперестанку лютій.*

Для Кознюк поезія — також і можливість осмислити жакливу реальність:

*Коли зимою мирний
день надовго зник,
Лишилась неспиненна чорна тінь.*

Пишу, кричу, палю свою тривогу...

і прихисток від неї (реальності), духовний притулок, де можна відновитися, — усе те, що допомагає не здаватися, чинити опір.

Адріана Решетило замислюється над вічними питаннями поезії про зіставлення і співіснування тілесного і духовного, про любов досконалу і вічну; про те, над чим поети розмірковують століттями, але жоден не дав остаточної відповіді. Адріана теж її не пропонує, а радше запрошує читача до діалогу — поміркувати разом над складними питаннями буття.

Поліна Карпенко виступила із прозою. Вона — випускниця школи Святого Йосафата (директорка — Іванна Курусенко) та студентка Курсів Українознавства в Школі ім. Юрія Липи (директорка — Оксана Сидорчук-Соколик). Література і музика допомагають Поліні пережити розлуку з Україною, рідними, звичним щасливим життям, з якого її висмикнула війна. “Розставити всі крапки над і” Поліна називає історією. Означення жанру — довільне і дає повну свободу читачеві розуміти, сприймати й інтерпретувати цей твір, як душа відчуває. Взагалі проза Карпенко — серйозна не за віком авторки — розрахована на такого ж готового до праці читача. Вдивляючись у минуле, протагоністка бачить краєвид: золоте пшеничне поле, безхмарне небо, а в далині — зелені плями дерев. І хоч вона сама намагалася за-

пам'ятати усі подробиці пейзажу, читачам їх не подає. Перед нами постає радше експресіоністична композиція — яскраві кольорові плями, накидані щедрими мазками пензля: жовта, синя, зелена. Як читачі ‘індивідуалізують’ цю картину — їхня особиста справа. Письменниця сприймає своїх читачів як рівних партнерів у творенні наративу і це захоплює.

Прозовий дебют запропонувала і Юліанна Марія Бабіля. Її “Легенда аквамаринових луків” — алегорична боротьба Світла з Темрявою — суголосна сьогоднішньому змагання України (Світла) з росією (Темрявою, абсолютним злом, перед яким навіть Пекло блідне). Твір закінчується оптимістично перемогою Світла і добра і великою радістю на честь перемоги. Письменниця не сумнівається, що й Україна так відзначатиме: “Святкування розпочалося, у селищі розпалили вогні, що яскраво засяяли в нічному небі. Люди танцювали й співали, вшановуючи тих, кого вважали втраченими назавжди”.

Молоді автори щойно починають свої шляхи в літературі. Добре, що їм трапилися на цих непростих дорогах такі люди, як Уляна Глинчак і Юрій Коваль, і дали нагоду зустрітися із шанувальниками красного письменства. Хай кожному з них щастить знайти і розвинути власний неповторний стиль.

Галина Костюк

ООН ЗАФІКСУВАЛА МАЙЖЕ 7 МІЛЬЙОНІВ УКРАЇНСЬКИХ БІЖЕНЦІВ

На початку 2025 року спостерігалася певна стабілізація міграційних процесів, однак станом на квітень відтік біженців з України все ще триває.

Ці дані наведені у “Моніторингу основних подій в економіці України”, підготовленому Міністерством економіки.

Скільки українських біженців зафіксовано у світі та Європі станом на квітень 2025

Згідно з оглядом, станом на 17 квітня 2025 року Агентство ООН у справах біженців зафіксувало 6,918 мільйона українських біженців у всьому світі.

З них 6,358 мільйона перебувають у Європі, а 0,56 мільйона – за її межами.

Порівняно з 16 грудня 2024 року, кількість біженців у Європі збільшилася на 104 тисячі осіб.

Найбільше українців знайшли прихисток у таких країнах:

- Німеччина (1,443 млн.)
- Польща (999,7 тис.)
- Чехія (401,4 тис.)
- Велика Британія (254,0 тис.)
- Іспанія (235,7 тис.)
- Італія (171,0 тис.)

- Франція (70,1 тис.).

Також станом на 30 червня 2022 року в Росії було зареєстровано 1,2 мільйона біженців, а в Білорусі – 44 тисячі станом на 31 березня 2025 року.

Демографія та працевлаштування українських біженців у Європі

Опитування, проведене Агентством ООН у справах біженців з жовтня 2024 року по квітень 2025 року в окремих європейських країнах, показало наступне: серед опитаних мігрантів 36% жінок і 17% чоловіків були віком 18-59 років.

Найбільша кількість українців виїхала у першому (28%) та другому (14%) кварталах 2022 року.

До виїзду з України працевлаштованими були 52%, а в країні перебування – 42%.

При цьому, до виїзду 5% були безробітними, тоді як у країнах притулку цей показник зріс до 16%.

«Київ пост»

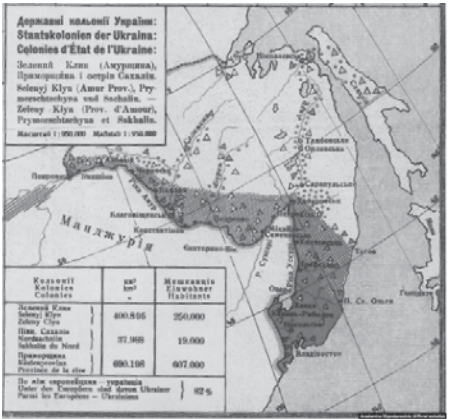
THE UKRAINIAN FAR EASTERN REPUBLIC LEGACY OF THE UKRAINIAN RESISTANCE IN THE FAR EAST

By Bohdan Cherniawski | May 18th, 2025

Ukrainian Roots in the Far East

In the summer of 2020, the Russian Far East—often dismissed as a remote outpost in the vast geography of the Russian Federation—became the unlikely stage for one of the most persistent and organic protest movements in recent Russian history. In the city of Khabarovsk, tens of thousands took to the streets for weeks, decrying the arbitrary arrest of their governor, Sergei Furgal (BBC News, 2020). These demonstrations, while initially sparked by a political incident, evoked something much deeper and older: a regional identity forged through a long history of resistance to centralized Russian authority. This resistance has roots that stretch back to the early 20th century, when Ukrainian settlers in the Far East laid the foundations for what they envisioned as an extension of an independent Ukraine.

President Vladimir Putin has, in recent years, staked territorial claims based on the presence of Russian-speaking populations, most notably in his speech on September 30, 2022, announcing the annexation of four Ukrainian regions—Donetsk, Luhansk, Kherson, and Zaporizhzhia (Putin, 2022). His rationale hinges on ethnic and linguistic affinity. But if one were to consistently apply that logic, it raises questions about the legitimacy of Russian control over vast, ethnically diverse territories like Siberia and the Far East. In this context, the story of the Green Wedge (Zelenyi Klyn), also known as Green Ukraine, becomes more than just an obscure historical footnote; it serves as a counterpoint to imperial narratives, a reminder of alternative political trajectories that were suppressed by authoritarian forces (Kraliuk, 2020).

Ukrainian settlements in Russia's Far East

The Green Wedge, settled by hundreds of thousands of Ukrainians at the turn of the 20th century, was more than just a colony—it was, for many of its inhabitants, a potential eastern extension of an independent Ukraine.

This essay examines the formation of Ukrainian identity in the Far East, the establishment of the Ukrainian Far Eastern Republic, its violent suppression by the Bolsheviks, and the enduring echoes of this legacy in contemporary protests. Through this lens, the Khabarovsk protests are not merely political disturbances but part of a longer historical continuum of Ukrainian resistance, cultural survival, and the enduring aspiration for freedom, even at the periphery of the empire.

Political Awakening and the Dream of Unity

But this vision of regional self-rule would soon collide with the harsh realities of a resurgent Bolshevik empire.

The collapse of the Russian monarchy in 1917 created an opening for Ukrainian settlers to organize politically. Ukrainian councils formed, cultural life flourished, and Ukrainian was adopted as a working language. By 1918, the Ukrainian Far Eastern Republic was established, centered in Vladivostok and governed by the Ukrainian Far Eastern Krai Council and its executive secretariat (Hunczak, 1990).

Ukrainian Newspaper New Ukraine, Published in Vladivostok, 1921

The political aspiration was unification with the Ukrainian People's Republic. Local Ukrainian newspapers like Ukrainets na Zelenomu Klyni, Nova Ukraina, and Hromadska Dumka promoted this vision (Kraliuk, 2020). Ukrainian leaders formed alliances with Russian liberals, Cossack militias, Buryat representatives, and Chinese merchant groups—all committed to regional self-rule and cultural preservation. This co-operative model was a striking counterpoint to the centralizing, imperial tendencies of both Tsarist and Bolshevik regimes (Riasanovsky & Steinberg, 2010).

This resistance mirrors today's Ukrainian anti-imperial struggle in

Russian-occupied territories such as Crimea, Donetsk, and Luhansk. In both cases, Ukrainians mobilized around local governance, identity, and resistance to forced assimilation (Plokhyy, 2015; Kuzio, 2024).

Suppression, Russification, and Memory

The Bolsheviks' rise to power in the early 20th century marked a brutal turning point for the Ukrainian Far East. What had been a period of cultural flourishing and political autonomy quickly came to an end. In 1920, the Bolsheviks established the Far Eastern Republic as a buffer state, effectively dismantling the Ukrainian Far Eastern Republic by 1922. Prominent Ukrainian leaders, including Yurii Hlushko-Mova, were arrested, and many were executed. Ukrainian institutions, schools, and cultural organizations were shut down, and the process of Russification intensified under Bolshevik rule (Hunczak, 1990). In 1924, a high-profile political trial in Chita convicted dozens of Ukrainian activists on charges of nationalism and opposition to Soviet authority (Plokhyy, 2015).

A brief period of Ukrainization emerged in 1931, which included plans for Ukrainian-language instruction in 809 schools and administrative reforms across six districts. However, Stalin swiftly abolished this program in 1932, disbanding all Ukrainian organizations.

Despite these setbacks, Ukrainian identity in the region proved remarkably resilient. Ukrainian theater groups continued to perform, Prosvita organizations operated, and cultural journals circulated in cities like Harbin, Khabarovsk, and Vladivostok (Kraliuk, 2020). In Harbin, the Organization of Ukrainian Nationalists (OUN) established a strong presence by 1937. Composed largely of Ukrainian émigrés and exiles, the Harbin chapter of the OUN engaged in political agitation and cultural outreach. On the 20th anniversary of Ukraine's brief independence, OUN leaders in Harbin issued a declaration calling on Ukrainian youth in the Far East to resist Bolshevism and stand for a united, sovereign Ukraine extending to the Pacific Ocean. This declaration underscored an unbroken resolve for national liberation and expressed solidarity with occupied Ukraine while also maintaining the dream of a resurrected Green Ukraine (Riasanovsky & Steinberg, 2010).

In the following decades, despite increasing assimilation pressures, Ukrainian identity continued to survive. The Ukrainian language remained spoken by a significant portion of the population, and cultural life persisted in various forms. By the 1990s, more than half a million Ukrainians were living in the Far East. A 1989 survey found that

40% of the population still considered Ukrainian their native language. However, political and cultural suppression, alongside the pressures of assimilation, led many to identify as Russians.

By 2011, census data reported only 50,000 Ukrainians in the Far East—a stark drop from previous decades. This decline, however, does not represent the disappearance of the Ukrainian community; rather, it reflects the forced identification due to the ongoing political and cultural suppression of Ukrainian identity (Kraliuk, 2020; Plokhyy, 2015; Martynenko, 2024).

Khabarovsk 2020—Resistance Reborn

In the summer of 2020, Khabarovsk became the epicenter of Russia's most organic protest movement in recent years. Sparked by the arrest of regional governor Sergei Furgal, the demonstrations evolved into a broader critique of Moscow's authoritarian rule (BBC News, 2020). Protesters' slogans such as "Putin! We need a decent salary and pension, not war with Ukraine!"—echoed discontent with central power and military aggression (Simes, 2020).

The protests also evoked a deeper cultural memory. Among descendants

Protests in Khabarovsk, 2020

of forcibly assimilated peoples, including Ukrainians of the Green Wedge, the demonstrations reflected long-standing resentment toward centralization. The decentralized and persistent nature of the protests mirrored the spirit of Ukrainian settlers who had once sought autonomy at the empire's edge (Kraliuk, 2020).

This resonance with cultural memory parallels the situation in Russian-occupied Ukraine today. In both cases, grassroots resistance challenges Moscow's imperial authority. Local identity, history, and regional pride serve as counterweights to enforced nationalism (Lozowy, 2023; Yermolenko, 2025). Just as the Green Wedge dream sought unification with a free Ukraine, today's defenders of Ukraine seek sovereignty against renewed attempts at imperial subjugation.

THE FACE OF SURRENDER

How Soft Rhetoric and False Neutrality Betray Ukraine and Democracy Itself

By Bohdan Cherniawski

Since Russia’s full-scale invasion of Ukraine in February 2022, a troubling pattern has emerged in Western public discourse. Some voices, across the political spectrum, aren’t waving Russian flags, but they’re also not standing with Ukraine. Instead, they dress up moral evasion in polished, academic language that subtly undermines Ukraine’s right to exist and defend itself. Let’s be clear: this is not neutrality. It is surrender dressed up as complexity, and it’s dangerous.

These arguments often appear reasonable on the surface. They suggest Russia was provoked by NATO. They frame Ukraine as too corrupt or chaotic to support. They downplay Ukrainian resistance by calling it a proxy war. Or they advocate “peace” without demanding accountability or withdrawal. These positions are not harmless debates. They are rhetorical cover for aggression.

Take the claim that NATO provoked Russia. NATO expansion is a legitimate topic of discussion. But using it to justify war erases Moscow’s responsibility and denies Ukraine its sovereignty. Ukraine, like any other nation, has the right to choose its alliances. Suggesting otherwise validates imperial thinking.

Another claim is that Ukraine is too

corrupt to be worth defending. Yes, corruption exists in Ukraine, just as it does in countries far more stable and secure. But no amount of corruption justifies invasion. And under the pressure of war, Ukraine has enacted serious reforms and continues to fight not just for survival, but for democracy. That is not a reason to abandon the country, it is a reason to support it.

Some argue that Ukraine is merely a pawn in a great power standoff between the United States and Russia. That is a cynical oversimplification. Ukrainians chose to resist. They chose democracy. Dismissing their sacrifice as someone else’s strategy strips them of agency and dignity.

Then there is the push for an immediate ceasefire, framed as the path to peace. But peace without justice is not peace. It is appeasement. A ceasefire that locks in occupation and ignores war crimes is not a solution; it is complicity. Ukrainians are not prolonging war for its own sake. They are fighting because they know what happens if they stop.

These narratives do not only come from fringe voices. They show up in think tanks, editorials, and viral threads. Sometimes they come from far-right figures who admire strongmen and resent democratic values. Sometimes they come from far-left thinkers who

oppose anything associated with U.S. foreign policy. And sometimes they come from centrists and realists who would rather prioritize stability than principle.

Different origins. Same effect. They weaken Ukraine’s support and embolden authoritarianism. These arguments are persuasive precisely because they sound sophisticated. They offer the illusion of complexity. They allow people to avoid uncomfortable truths while still appearing thoughtful. But that kind of nuance is not wisdom, it is a smoke-screen.

Golda Meir once said, “If the Arabs put down their weapons today, there would be no more violence. If the Jews put down their weapons today, there would be no more Israel.” The same applies here. If Ukrainians lay down their weapons, their country could disappear. If Russia stops fighting, the war ends. That is the brutal, unvarnished truth.

This is not abstract. Words shape public opinion. Public opinion shapes policy. And policy determines lives. When Western voices excuse or soften Russia’s aggression, they do not just fail Ukraine. They fail democracy everywhere.

Ukraine is not only defending territory. It is defending the right to exist as a sovereign, democratic state. To

treat this as anything less is to excuse aggression. Standing with Ukraine does not mean ignoring nuance. It means refusing to use nuance to justify inaction. It means recognizing that flawed democracies are still worth defending. It means speaking up, challenging false equivalencies, and supporting aid, security, and truth. Neutrality in the face of injustice is not strength. It is surrender. Saying “both sides” is not insight. It is abdication.

If you believe in democracy, the choice is clear. Aggression wrapped in polite language is still aggression. Cowardice cloaked in neutrality is still betrayal. Ukraine does not need analysis from afar. It needs clarity. It needs courage. It needs allies who understand that this is not just about borders, it is about the survival of a nation and the future of democracy itself. History will remember those who stood against the tide. So let it remember Ukraine—for the right reasons. Not because the world pitied it, but because the world refused to look away.

Stand up. Speak out. Or step aside.

Author Bio:

Bohdan Cherniawski is a military veteran, historian, and writer focused on Eastern European political history, intelligence, and global health in conflict zones.

THE UKRAINIAN FAR EASTERN REPUBLIC

THE UKRAINIAN RESISTANCE IN THE FAR EAST

➔ From page 1 UE

Moscow’s Response—Suppressing the Embers of Dissent

The Kremlin reacted to the Khabarovsk protests as it has to other dissent: with suppression, propaganda, and crackdowns. Initially dismissed as marginal, the protests were met with arrests, media blackouts, and surveillance (Human Rights Watch, 2022).

Since then, anti-war protests, anti-mobilization campaigns, and resistance by ethnic minorities like the Buryats and Tuvans have continued across the Far East. Though large-scale actions have waned, individual defiance persists. In 2023, a Khabarovsk activist received a 15-year sentence for attempting to burn a military recruitment office (AP News, 2023).

Online platforms like Telegram and blogs have become vital tools for dissent and information sharing (Lozowy, 2023). Cultural preservation efforts also continue: Ukrainian descendants promote language learning, archive history, and resist assimilation through heritage activism.

Moscow’s repression is rooted in fear—not only of political criticism but of historical memory returning. Its policies targeting “foreign agents” and dissident educators are part of a broader campaign to erase non-Russian identities (Radio Free Europe/Radio Liberty, 2022).

From the Taiga to Donbas

The story of the Ukrainian Far Eastern Republic is not merely a historical footnote; it is a powerful symbol of defiance, a testament to a people’s unwavering will to preserve their culture and sovereignty

against all odds. Once relegated to obscurity, this historical episode now demands attention—not just as a curiosity, but as a clear reflection of the present-day struggle for self-determination and identity.

As Ukraine resists imperial domination today, the echoes of its past resistance in the Far East resonate loudly. The Green Wedge may be geographically distant, but its legacy endures in every protest, every battle, and every act of defiance against Russian imperialism. From the taiga to the trenches of Donbas, the spirit of Ukrainian resilience is not just alive—it is resurgent, stronger than ever.

The struggle for Ukraine’s sovereignty is not a fight for territory alone; it is a fight for the very right to exist on their own terms, free from the crushing weight of empire. History has shown that no matter the distance or the silence imposed, nations remember—and they rise. Ukraine’s fight is not just for today, but for the future of every oppressed people who refuse to be erased. This is not the end of the story, it is only the beginning. The empire may try to crush the spirit of resistance, but the will of a people cannot be extinguished. Ukraine will prevail.

References

1. AP News. (2023). Russian activist sentenced for firebombing military office in protest of Ukraine war. <https://apnews.com/article/russia-ukraine-khabarovsk-conscription>
2. BBC News. (2020). Khabarovsk protests: Thousands rally for governor's release. <https://www.bbc.com/news/world-europe-53439114>
3. Human Rights Watch. (2022). Russia: Arrests, Harassment in Crackdown on Protesters. <https://www.hrw.org/news/2022/03/07/russia-arrests-harassment-crackdown-protesters>
4. Hunczak, T. (1990). The Ukrainian Republic in the Far East: Historical Context and Legacy. *Ukrainian Quarterly*, 46(1), 21–35.
5. Kraliuk, P. (2020). Protests in Khabarovsk and the Forgotten Ukrainians of the Green Wedge. *Radio Svoboda*. <https://www.radiosvoboda.org/a/zelena-ukraina-dalekyi-skhid/30753549.html>
6. Kuzio, T. (2024). Russian Imperialism and the Ukrainian Response. Kyiv Academic Press.
7. Lozowy, E. (2023). Online Resistance and Identity in Putin's Russia: Regional Dissent in the Digital Age. *Post-Soviet Affairs*, 39(2), 210–232.
8. Martynenko, A. (2024). Vanishing Identities: Russification and Assimilation in Post-Soviet Space. *New Baltic Review*.
9. Plokhyy, S. (2015). The Gates of Europe: A History of Ukraine. Basic Books.
10. Putin, V. (2022, September 30). Speech on the accession of Donetsk, Luhansk, Kherson, and Zaporizhzhia to the Russian Federation. <http://en.kremlin.ru/events/president/news/69465>
11. Radio Free Europe/Radio Liberty. (2022). Russia's Ethnic Minorities Say 'No' To Putin's War. <https://www.rferl.org/a/russia-ethnic-minorities-no-to-war/31849349.html>
12. Riasanovsky, N. V., & Steinberg, M. D. (2010). A History of Russia (8th ed.). Oxford University Press.
13. Simes, D. (2020). Why Russians Are Protesting in the Far East. *The Moscow Times*. <https://www.themoscowtimes.com/2020/07/15/why-russians-are-protesting-in-the-far-east-a70970>
14. Yermolenko, V. (2025). Memory Wars and Resistance: Ukraine’s Fight for Identity in the 21st Century. *European Democracy Studies*.

«У ПУТІНА ДУЖЕ ПОГАНІЙ ДЕНЬ»

генерали США кепкують з росії після української атаки

Відставні американські генерали відреагували на масштабний український удар по аеродромах росії, похваливши скоординованість атаки, яка показала, "що в Україні є багато козирів у рукаві".

Про це пише "Newsweek".

"Протягом кількох місяців дехто вважав, що в України немає "жодних карт". Багато хто з нас спростовував це твердження, кажучи, що скоро на полі бою настане переломний момент — через невдачі російської військової економіки та тривалу неадаптованість російського керівництва, але особливо завдяки збереженій сильній підтримці українського уряду, військових і населення, а також їхній волі, змішаній з інноваційним використанням спеціальних операцій, безекіпажних систем (різних дронів) та оптоволоконних можливостей для протидії російським засобам радіоелектронної боротьби", — написав колишній командувач армією США у Європі Марк Гертлінг.

Він зазначив, що скоординована і синхронізована атака, яка, схоже, знищила більшу частину російської повітряної бази, що розміщувалася за понад 4,000 км від лінії фронту, показує, що в України, "безумовно, є багато козирів у рукаві".

Зі свого боку адмірал ВМС Сполучених Штатів Америки у відставці Джеймс Ставрідіс, який займав посаду Верховного головнокомандувача НАТО в Європі, підколов путіна, написавши в повідомленні в соцмережі "X": "У владіміра дуже поганий день", додавши: "Ти пожинаєш те, що посіяв, путіне".

У своєму коментарі для "CNN" Ставрідіс назвав атаку України "чудовою".

"Це свого роду троянський кінь... Ці дерев'яні ящики, які вони затягли в країну, і раптом із них з'являються ці воїни, які знищують усі ці літаки, і в жодному з них немає людей. Це дійсно вражаючий військовий подвиг", — додав він.

Водночас колишній член Палати представників США від штату Іллінойс Адам Кінзінгер наголосив, що нанесення ударів по російських бомбардувальниках "абсолютно легальне й очікуване в умовах війни".

"Дії у відповідь росії будуть спрямовані на цивільне населення і будуть військовим злочином. Але це ж росія. Вони бомблять лікарні в Україні та Сирії. Вони — ... терористична держава", — додав він.

Фото: BBC Україна
«NEWSUA»

США ГОТОВІ ОБГОВОРЮВАТИ ПРИПИНЕННЯ РОЗШИРЕННЯ НАТО НА СХІД

Сполучені Штати визнають обґрунтованість російських вимог щодо нерозширення НАТО на схід і відкриті до переговорів про це в контексті мирного врегулювання війни в Україні. Про це заявив спеціальний представник Дональда Трампа з питань України генерал Кіт Келлог в інтерв'ю телеканалу «ABC News».

«Я вважаю, це цілком обґрунтоване занепокоєння з боку росії. Це питання вони порушують постійно. Йдеться не лише про Україну, а й про

Грузію та Молдову. Ми відповідаємо: гаразд, ми готові обговорити припинення розширення НАТО до їхнього кордону. Це їхній безпековий інтерес», — зазначив Келлог.

За його словами, Трамп готовий пообіцяти владіміру путіну не розширювати Альянс на схід, якщо така вимога стане передумовою для завершення війни.

Келлог також підкреслив, що питання членства України в НАТО не стоїть на порядку денному

Сполучених Штатів, і цю позицію поділяють ще кілька країн-членів.

«Ми неодноразово говорили, що для нас вступ України в НАТО не стоїть на порядку денному. І ми не єдина країна, яка так каже. Я можу назвати ще чотири країни НАТО, які це підтвердять. А потрібно, щоб усі 32 країни погодилися на вступ», — наголосив спецпредставник Трампа.

Денис Молотов, «Ірта-fax»

РОСІЯ ЗАДОВОЛЕНА СЛОВАМИ США ПРО НЕПРИПУСТИМІСТЬ РОЗШИРЕННЯ НАТО

«Новий формат». — росію дуже потішила заява спецпосланця США Кіта Келлога, що Вашингтон вважає справедливими побоювання москви щодо розширення НАТО.

Про це повідомив речник російського прези-

дента-диктатора дмітрій песков.

Представник кремля з гордістю наголосив, що ці слова американського посадовця — нібито «результат закритих переговорів рф і США».

За його словами, москву тішить той факт, що

«пояснення» очільника кремля владіміра путіна «про неприпустимість розширення НАТО на Схід знаходять розуміння». Особливо, наголосив песков, у Вашингтоні, який відіграє «посередницьку роль».

ШЛЯХ УКРАЇНИ ДО ЧЛЕНСТВА В НАТО Є НЕЗВОРОТНИМ

Генеральний секретар НАТО Марк Рютте підтвердив, що всі 32 союзники по Альянсу у Вашингтоні підтвердили, що шлях України до членства в НАТО є незворотним, хоча й не визначили кінцеві часові рамки цього процесу.

Про це керівник Альянсу заявив 2 червня у Вільнюсі перед початком саміту В9 та країн Півночі.

«Коли йдеться про Україну, — у Вашингтоні було взяте чітке зобов'язання всіх 32 країн-союзниць про незворотний шлях для України, щоб прийняти її в НАТО. Не було кінцевої дати, не було такого, щоб це розумілося як частина мирного врегулювання, але очевидно, це було довгострокове зобов'язання всіх 32 союзників. Ми будемо цей міст просто зараз, із Командуванням у Вісбадені, із JАТЕС (Спільний центр

аналізу, тренування й освіти Україна — НАТО) в Польщі, де ми вивчаємо всі уроки, та із всіма іншими напрямками співробітництва між країнами НАТО та Україною», — зазначив Рютте.

Він додав, що ситуація в Україні та продовження допомоги країн-союзниць по НАТО в її боротьбі проти російської агресії буде важливою частиною порядку денного наступного саміту НАТО, який відбудеться у Гаазі вже за кілька тижнів.

«Безумовно, ми обговоримо Україну в Гаазі і також тут (у Вільнюсі — ред.) сьогодні, щоб надати Україні все, чого вона потребує, щоб вистояти в боротьбі, щоб вона могла привести цю російську агресивну війну до завершення», — наголосив генеральний секретар Альянсу.

Він зауважив, що росія була і залишається довготривалою загрозою для НАТО, вона швидко розбудовує військовий потенціал, активно працює з Китаєм, Північною Кореєю та Іраном. Щоб бути здатними відповісти на цю загрозу не лише сьогодні, а й у майбутньому — вже за 3, 5 або 7 років — союзники по НАТО мають ухвалити в Гаазі необхідні рішення щодо збільшення оборонних витрат і спроможностей оборонної промисловості.

«Ці «старі» два відсотки, які ми погодили у 2014 році, вже й близько не є достатніми для досягнення всіх необхідних спроможностей та щоб закрити всі недоліки в нашій системі оборони, щоб ми могли захиститися від російської загрози. Ми можемо зробити це сьогодні, але, очевидно, маємо бути готовими зробити це й

за три, п'ять або за сім років. Сума витрат буде суттєво більша за два відсотки і не лише для військових витрат, а й для оборонної промисловості» — сказав Рютте.

2 червня у Вільнюсі відбувається саміт у так званому Бухарестському форматі і країн Півночі. У цій зустрічі бере участь Президент України Володимир Зеленський.

Формат В9, або «Бухарестська дев'ятка», був створений за ініціативи президентів Румунії та Польщі в листопаді 2015 року для координації оборонних зусиль країн, що перебувають на східному фланзі НАТО. Окрім Польщі й Румунії, до формату В9 належать також Болгарія, Угорщина, Словаччина, Чехія, Литва, Латвія й Естонія.

«Укрінформ»

ПАПА: ЄДНАЙМОСЯ В МОЛИТВІ ЗА МИР В УКРАЇНІ, ЯКА СТРАЖДАЄ ВІД БОМБАРДУВАНЬ

Завершуючи зустріч з паломниками, Папа Лев XIV скерував думку до України, якими останніми днями постраждала від важких обстрілів, та до Сектора Гази, де загострюється гуманітарна криза.

«У ці дні моя думка часто лине до українського народу, який постраждав від нових серйозних обстрілів цивільного населення та інфраструктури», – сказав Папа Лев XIV, перед тим, як у середу, 28 травня 2025 р., завершити загальну аудієнцію на площі Святого Петра у Ватикані. Перед тим, як привітати італомовних прочан, Святіший Отець запевнив у своїй «близькості та молитвах за всі жертви, особливо за дітей та сім'ї». «Рішуче поновлюю заклик зупинити війну та підтримати кожну ініціативу, спрямовану

на діалог і мир. Прошу всіх єднатися в молитві за мир в Україні та скрізь, де люди страждають від війни».

Папа також сказав, що з «Сектора Гази до неба дедалі гучніше підноситься плач матерів і батьків, які пригортають до себе бездиханні тіла дітей, і які постійно змушені переміщатися в пошуках їжі та безпечнішого притулку від бомбардувань». «До відповідальних знову звертаюся із закликом: припиніть вогонь; нехай будуть звільнені всі заручники; нехай буде повністю дотримане гуманітарне право. Маріє, Царице Миру, молися за нас», – закликав Лев XIV.

о. Тимотей Т. Коцур, ЧСВВ – Ватикан, «Новини Ватикану»

ГЕТЬ ВІД МОСКВИ!

Звернення митрополита Рівненського і Острозького Іларіона до духовенства і вірян Рівненщини, які досі перебувають у юрисдикції московського патріархату, з нагоди третьої річниці Собору УПЦ (МП) у Феофанії

Христос Воскрес!

У дні, коли ще відлунює пасхальна радість, а Церква Христова прославляє силу Життя, що перемогло смерть, я з любов'ю і болем звертаюся до вас, дорогі брати і сестри — до тих, хто досі з різних причин залишається у юрисдикції московського патріархату.

Минуло вже три роки від Собору у Феофанії, який декларував нібито «відмежування» упц від москви. Але чи принесло це справжню свободу? Чи справді змінило духовну суть? Ні. Замість справжньої незалежності — невизначеність. Замість єдності з повнотою світового Православ'я — канонічна ізоляція. Замість братерської єдності українського православ'я — нові розділення. Замість чіткого осуду агресії росії — мовчазне схвалення, прикриті красивими словами.

Сьогодні, коли на нашій землі триває війна, коли гинуть захисники, коли матері ховають синів, а священники — відспівують дітей, не може бути «наполовину правди» і «наполовину свободи». Бо наполовину вільний — значить досі в полоні. Наполовину свій — значить ще чужий.

Дорогі у Христі! Справжній відхід від москви — це не косметичні зміни у статуті. Це — глибоке, цілісне, канонічне, духовне розмежування з релігійною системою, яка благословляє війну, виправдовує насильство, поширює ідеологію «руського міра», що є антиєвангельською і антихристиянською за своєю суттю.

Саме тому сьогодні я знову, як брат, як архипастир, закликаю вас: об'єднайтеся із Помісною Православною Церквою України — єдиною канонічною Церквою українського народу, визнаною Вселенським Патріархом та іншими Помісними Церквами. Церквою, яка молиться рідною мовою, яка стоїть поруч з воїнами і волонтерами, яка благословляє правду, а не тиранію.

Православна Церква України — не політичний проект, як дехто намагається пере-

конати. Це — плід столітньої боротьби за духовну свободу. Це — відповідь на мільйони молитов, пролиту кров, терпіння і жертвенність нашого народу. Це Церква, яка народжувалася не в кабінетах, а в підпіллі радянських гонінь, у наметах Майдану, в окопах на Сході, в госпіталях і притулках — там, де Бог завжди поруч із стражданнями.

Чи не до цієї Церкви сьогодні кличе вас Христос? Чи не тут — місце пастиря, який хоче бути зі своїм народом, а не в затінку колоніального минулого?

Знаю, що вам непросто. Знаю про страх, нерозуміння, тиск середовища. Але послухайте голос Євангелія: «Хто любить батька або матір більше, ніж Мене, той недостойний Мене; і хто любить сина або дочку більше за Мене, той недостойний Мене. І хто не бере свого хреста і не йде слідом за Мною, той недостойний Мене» (Мф. 10:37-38).

Єдність із Автокефальною Православною Церквою України — це не зрада, це — вірність Христу. Це — повернення до правди. Це — духовне визволення.

Ми чекаємо вас — не з образою, а з розпростертими обіймами. Як батько — сина. Як брат — брата. Бо ми не вороги. Ми — одна родина. Один народ. Одна Церква.

У нашій єпархії вже десятки громад зробили цей вибір. І всі вони говорять одне: «Ми знову відчули, що стоїмо перед Богом, а не перед чиновником. Ми знову молимося нашою мовою. Ми знову — вдома.

Не бійтеся. Повертайтеся. Бо Церква — це не стіни. Це Христос, Який посеред нас. І сьогодні Він знову говорить: «Щоб усі були єдині...» (Ін. 17:21)

У єдності — наша сила. У правді — наша свобода. У Христі — наше майбутнє.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Нехай благословення Воскреслого Спасителя зійде на кожного, хто прагне йти дорогою правди, любові й вірності. І нехай серце кожного з вас почує голос Божий і наслідиться відповісти на нього з довірою та мужністю.

З молитвою і надією,

Фото: ПЦУ Рівненська єпархія + Іларіон, митрополит Рівненський і Острозький 27 травня 2025 року

У СТОЛИЦІ ЧЕХІЇ З'ЯВИТЬСЯ УНІКАЛЬНИЙ ДЗВІН ІЗ ЗАЛИШКІВ ЗБРОЇ В УКРАЇНІ

(PICY). — У Нідерландах завершили виготовлення унікального церковного дзвону для костюлу Найсвятішого Спасителя в Празі. Його створили із залишків російської зброї, використаної в Україні. Цей незвичайний символ миру та надії вже незабаром буде встановлено у центрі столиці Чехії — у храмі біля Карлового мосту, що є академічною парафією для кількох пражських університетів.

Відлуння нового дзвону розпочнеться 5 червня, у присутності почесних гостей: президента Чехії Петра Павла та короля Нідерландів Віллема-Олександра. За словами власника ливарної майстерні «Joost Eijssbouts» з міста Астен, виготовлення дзвону зайняло лише два тижні замість звичних кількох місяців. Причина — складний сплав: крім традиційної бронзи (80% міді та 20% олова), до суміші додали латунь, отриману з частин знищених російських боєприпасів.

Конкретно, у серце дзвону — вагою 220 кг і діаметром 69 см — вмонтували метал від ракети комплексу С-300. А до корпусу додали фрагменти 122-мм артилерійського снаряда. Серце дзвону було виготовлено в Чехії й буде зібране з основною частиною вже в Празі.

Унікальність цього проекту не лише в технологічному, а й у символічному значенні: тоді як у ХХ столітті чимало дзвонів вилучали для потреб війни, тепер усе відбулося навпаки — зброю перетворено на звук миру. Надписи на дзоні викарбувані трьома мовами — чеською, українською та нідерландською. Верхній напис містить біблійний уривок із Послання до Галатів: «Стійте твердо і не дозволяйте знову накласти на себе ярмо рабства». Також є фраза: «Цей дзвін відлитої зі зброї, використаної під час російської агресії проти України».

Проект став можливим завдяки підтримці нідерландської амбасаді в Чехії, а також спонсорській участі компаній «Huisman» (300 тис. крон), «NN» (150 тис. крон) та логістичної фірми «Voerman», яка забезпечила транспортування. Освячення дзвону перед встановленням проведе монсеньйор Томаш Халік.

Цей дзвін замінить історичний «Salvator», вилитий ще 1582 року та втрачений під час Першої світової війни, коли був реквізований армією для переплавлення на зброю. Відтоді дзвіниця стояла порожньою — до цього червня, коли символ духовної сили та єдності знову повернеться на своє місце.

Фото: «Чехія онлайн»

ГОЛОД, КАТУВАННЯ СТРУМОМ АБО ЦЬКУВАННЯ СОБАКАМИ: ВІЙСЬКОВИЙ ПРО РОСІЙСЬКИЙ ПОЛОН

➔ Закінчення з стор. 7

«Коли я повернувся, мені зробили 6 операцій. Мені вибили два зуби, зламали ніс, через те, що весь час доводилося клячати на бетоні, на колінах утворилися нарости (які довелося видаляти). Клячати доводилося і коли били, катували. У мене були проблеми з різними чоловічими захворюваннями. Це чоловічі проблеми, про які я не хочу багато говорити. Я втратив чоловічу силу», – зазначив Іван.

Хвилюється за брата

Як уже згадувалося, Іван готовий повернутися на фронт і продовжувати боротися за свободу України. Однак серце молодого чоловіка зараз розриває не тільки тривога і невідомість щодо майбутнього батьківщини.

Солдат досі не знає, в якому стані і що сталося з його братом Віталієм Слободенюком, який також належав до загону «Азов» і був взятий в полон росіянами.

«Нас затримали в різних місцях. Я тільки чув від інших чоловіків, яких вже обміняли, що він мав проблеми зі здоров'ям. Тому я дуже хвилююся. Але він ще тримається і сподівається, що його обміняють. Я не втрачаю надії», – сумно сказав співрозмовник.

Молодий чоловік, який вже три роки перебуває в російському полоні, вирішив захищати Україну і вступив до полку «Азов», натхненний

прикладом старшого – Івана.

Хоча співрозмовник у житті зіткнувся з випробуваннями, які витримали б небагато хто, під час розмови з ним охоплює дивне відчуття – здається, що очі чоловіка сяють радістю життя або подібними емоціями. Почувши про це і питання, звідки він взяв на це сили, Іван, здається, не дивується і зазначає, що після того, що йому довелося пережити, він переосмислив усе в житті.

«Коли я пройшов такий складний шлях, я переосмислив і переоцінив всі свої цінності. Після того, як я побував у неволі, тепер, маючи що їсти і будучи вільним, я щасливий. Мені цього достатньо. (...) Я живу думкою, що мої друзі, мій брат все ще в неволі. Мій брат пішов в «Азов» за мною, хоча я його про це не просив. Як чоловік, як воїн, я не можу собі дозволити поїхати кудись інде або жити цивільним життям. Як воїн, я відчуваю честь і обов'язок перед державою, поки існує загроза державі, цивільному населенню, захищати її», – підсумував Іван.

Втратили занадто багато, щоб відмовитися від території

Світ зараз уважно стежить за прагненням Сполучених Штатів Америки привести Україну і росію до переговорного столу. Поки що процес є мінливим і складним.

Іван, який добре знає російські методи боротьби, мораль і жорстокість, вважає, що смерть, спричинена війнами, є і повинна бути абсолютно неприйнятним явищем у сучасному світі.

«Країна, яка розпочала війну, не має жодних моральних цінностей. Ми разом з усім світом маємо показати, що смерть і все, що відбувається, є абсолютно неприйнятним. Якщо ми цього не зробимо зараз, все це повториться в Європі, в Україні або деінде. Коли ми заплатили таку високу ціну, я вважаю, що не можемо поступитися і віддати території, за які загинуло багато людей», – сказав Іван.

За словами співрозмовника, політики, можливо, і можуть піти на певні поступки росії заради миру, але погодитися на всі абсурдні умови, які зараз пропонує країна-агресор, було б помилкою.

«Під час мого перебування в росії вони постійно повторювали, що в будь-якій війні вони забирають собі частину території. На їхньому пропагандистському телебаченні постійно говорять, що росія – велика держава, що всі її бояться. Вони також говорять про Аляску, що її віддали Америці і нехай Америка готується, бо Аляску треба повернути», – розповів Іван про те, що чув з російських пропагандистських рупорів, які змушували слухати щодня.

Фото: «LRT.lt»
Радвіле Румшіс, «LRT.lt»

У РОСІЙСЬКОМУ ПОЛОНІ ЗАГИНУЛИ ПОНАД 200 УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ

Розтини вказують на побиття, катування, голод і відсутність медичної допомоги.

Із понад 5,000 репатрійованих військовополонених, яких росія повернула Україні, щонайменше 206 загинули в полоні.

Про це пише «Associated Press» із посиланням на дані Офісу генпрокурора України.

Розтини вказують на побиття, катування, голод і відсутність медичної допомоги, а глибока розкладеність і відсутність органів свідчать про спроби приховати причини смерті.

Із 206 померлих у полоні

українських військових понад 50 загинули під час російського ракетного удару по колонії в Оленівці. До роковин терористичного акту в Оленівці в ООН засудили росію. «АР» пише, що внутрішній аналіз місії вказує на вину рф влітку 2022 року. А 245 українських військових росіяни вбили одразу після здачі в полон.

95 % — катували

Звіт моніторингової місії ООН за 2024 рік зафіксував, що 95% звільнених українських полонених зазнали «систематичних» тортур: побиття, електрошок, удушен-

ня, сексуальне насильство, імітації розстрілів, позбавлення сну.

Реакція росії

російська влада ігнорує запити журналістів і правозахисників, натомість обвинувачує Україну у «жорстокому поводженні» з російськими військовими. Моніторинг ООН визнає окремі порушення Києва під час первинного затримання, втім підкреслює: масштаби і жорстокість несумірні з тими, що зафіксовані у російських тюрмах.

Пасайлюк Євген, «Шпальта»

e-mail: ukrradiofm@gmail.com
Facebook: [Lyubomyra Matviyas](https://www.facebook.com/Lyubomyra-Matviyas)

ПОСТУП
українська радіопрограма
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі
www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії
Замовляйте у нас музичні вітання
Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність
Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Steve M. Woloshyn
Sales Representative

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell: 416-823-5551

www.SteveWoloshyn.com
Email: swoloshyn@trebnet.com

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Mississauga, ON L5S 1X2

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені, \$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

Будьмо в КОНТАКТ-і

**ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM**

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM
AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM
ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Driving Fundamentals & Basics
Upgrades in today
Controlled automotive
environment

Order Online at:
[Amazon.ca](https://www.amazon.ca)
Stefan T. Sobolewski:
905-385-8332
or send an email:
stefan.sobolewski.driving@gmail.com

КУПУЄТЕ ЧИ ПРОДАЄТЕ, – ПОСИЛАЙТЕСЯ НА ОГОЛОШЕННЯ В «ГОМОНІ УКРАЇНИ»!

FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES DONATE TODAY

ТРАМП ОЦІНИВ ДОСТУП КАНАДИ ДО СИСТЕМИ «GOLDEN DOME»

Президент США Дональд Трамп зробив гучну заяву щодо участі Канади в новітній американській системі протиракетної оборони «Golden Dome» («Золотий купол»). У дописі на своїй соціальній платформі «Truth» він зазначив, що Оттаві доведеться заплатити 61 мільярд доларів. Це у випадку, якщо Канада захоче долучитися до проєкту як незалежна держава.

«Я сказав Канаді, яка дуже хоче бути частиною нашої чудової системи 'Golden Dome', що це коштуватиме 61 мільярд доларів, якщо вони залишаться окремою, але нерівноправною нацією, але коштуватиме нуль доларів, якщо вони стануть нашим улюбленим 51-м штатом. Вони розглядають цю пропозицію!» — написав Трамп.

«Golden Dome» — амбітна система протиракетної оборони, створення якої Трамп офіційно оголосив раніше цього року. Вона має захищати територію США від гіперзвукових, балістичних, крилатих ракет і навіть атак з космосу.

За словами начальника штабу Космічних сил США, генерала Бредлі Ченса Зальцмана, реалізація проєкту «Golden Dome» може коштувати понад 1,5 трильйона доларів.

Ідея включення Канади до складу США як 51-го штату звучить вже неодноразово. Але поки що сприймається як політична заява в стилі Дональда Трампа. Канадська влада офіційно не коментувала можливість приєднання до американської ППО.

Денис Молотов, «ірта-fax»

BCU Financial
Your Needs. For Life.™

Mortgage Special

4.19%*
5-year Insured Mortgages

4.39%*
5-year Conventional Mortgages

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

*Terms and conditions apply: 5-year closed terms only; conventional or insured; On Approved Credit (OAC), rates vary by product and are subject to change without notice. The quoted rate is the regulatory Annual Percentage Rate (APR) if there is no cost of borrowing other than interest with interest calculated half-yearly, not in advance; detailed terms and conditions available upon request. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time. Rates are annual and subject to change. Offer valid from March 25, 2025.

BCU Financial

Spring into Savings

3.90%*
120 days

3.60%*
13 months

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

*Terms and conditions apply: 120-day term and 13 month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from March 7, 2025. Rates are annual and subject to change.

 /BCUFinancial

 /bcu-financial-group/

 @bcufinancialgroup

ГОМІН УКРАЇНИ

Суспільно-політичний тижневик видає Видавнича Спілка "Гомін України" з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада. Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади
Редагує колегія.

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА YEARLY SUBSCRIPTION
PUBLICATION MAIL

Канада: \$75

Канада: \$100
3CA: \$120 USD

міжнародні: \$250 international: \$250

Canada: \$75

Canada: \$100
USA: \$120 USD

STANDARD MAIL

 416-516-2443

 www.homin.ca | homin@on.aibn.com

Tel.: 416-516-2443 e-mail: homin@on.aibn.com www.homin.ca